

Brev skrivna från 1877 till och med 1887

Brev skrivna från 1877 till och med 1887.....	1
Brev från sökande till tjänst på Ope lantbruksskola.....	3
Örebro Ringkarleby d. 28 Januari 1877.....	3
Brev, från A P Fjellman på brevpapper från Sundsvalls enskilda bank, Östersund (anställn av Broman på lantbruksskolan, apanage, värnplikt o försvarsanslag, järnvägssträckning, missbehandl av gratialister, ny utsökningslag).....	3
Östersund den 8 Mars 1877.....	3
Brev från Gunnar Eriksson, Mörviken, Åre (motbok, hälsn till riksdagsmän, järnvägsbygge i Västjämtland).....	5
Åre den 8 Mars 1877.....	5
Brev till Gunnar Eriksson, Mörviken (motböcker, om riksdagsläget).....	6
Stockh. d. 17 Apr. 1877.....	6
Brev från F Malmberg, Ångermanland (om järnvägsbygge).....	7
Frånö & Wäja 21 Okt. 1877.....	7
Frånö & Wäja 18 Nov 1877.....	8
Brev från riksdagsman C.J.Bengtsson, Småland (om riksdagsarbetet).....	9
Ljungbys Össlöf den 17 dec 1877.....	9
Brev från f d riksdagsman J Sandstedt, Småland (Elgstek och Mickelpudding).....	9
Eknadalen 23 Jan 1878.....	9
Brev från Magnus Andersson, Lit (urbeställning).....	10
Lith och Korsta den 20 Febr. 1878.....	10
Brev från Lars Lithander, Östersund (beställn av fordon, ekon. läge).....	10
Östersund d. 18 Mars 1878.....	10
Brev från J. Sandstedt, Småland (Bl a ekon läge).....	11
Eknadalen 31 Mars 1878.....	11
Brev från Olof Olofsson, Alsen (åsikter om skjutsfrågan).....	12
Alsen och Walne d. 2 April 1878.....	12
Brev från Ol. Larsson, Häste (om skjutsfrågan, värnpliktsförslag, gästgivnereglering).....	12
Rödön den 27/4 78.....	12
.....	13
Brev från Jonas Ersson, Lungre (om sågbygge).....	13
Lungre den 3 Maj 1878.....	13
Brev från Olof Larsson i Häste , nu nyvald riksdagsman, till Gunnar Eriksson i Mörviken	14
Ol. Larsson. Häste d 16 dec. 1878.....	14
Brev från J. Sjölund, Matfors (turbinköp mm).....	15
Sundsvall Matfors den 24 Decem. 1878.....	15
Brev från D. Frisendahl, Ragunda (dåliga tider, större lån i Stockholm).....	15
Ragunda och Hammaren den 7 Februari 1879.....	15
Brev från J. Sandstedt, f d småländsk riksdagskollega. (fordonsaffärer, inbjudan t smålandsauktion, brännvinskatt, tullfrågan).....	16
Wexiö & Eknaholm 19Febr 1879.....	16
Brev till Ol Larsson, Häste (Hammerdalsresa , div möten, slätterarbete, hög skörd).....	17
Bringåsen d. 7 Aug. 1879.....	17
(inbjudan till Bringåsen, mm).....	18
Kjorsås å Bringåsa d. 28 Aug. 1879.	18
(möte om riksdagsresa).....	19
.....	19
Bringåsen d. 17 Dec. 79.....	19
Brev från Per Eriksson, Lit (lånehandling, annons om förluster).....	19
Lith den 11 Jan. 1880.....	19

Brev från J Holmbäck, Östersund (om flottledsregler)	20
Östersund den 14 Januari 1881	20
Brev till hustrun (resan, väder, hälsn till Alma Ligner)	20
Sthm d. 17 Jan 1881	20
Brev från Litsbo(?) (angående Litsbron)	21
Lit och Söre den 9 Mars 1881	21
Brev från Ernst Arbman, Sunne (om motionen för utskänkingsförbud vid regementen)	21
Sunne den 21 Febr. 1882	21
Brev från Chr Lithström, Uppland, Undersåker (om onödigt järnvägsbygge)	22
Uppland den 7 Mars 1882	22
Brev från Ol Larsson, Häste (rekommendationsbrev)	24
Rödön den 25 Apr 1882	24
Brev från A. Rosenberg, Ström (om efterträdare till landshövdingen)	24
Ström den 2 Januari 1883	24
Brev till Robert Fresk, Östersund (om livräntebok och val av förstakammarsledamot fr Östersund)	25
Stockholm d. 7 Jan. 1883	25
Brev till hustrun (vägbrytning, Frans skridskoåkning, tegelslagning)	25
Stockholm d. 19 Feb. 1883	25
Brev till Robert Fresk, Östersund (livräntebok, försvunnen riksdagsman)	26
Hans Andersson, Stockholm d. 6/3 1883	26
Brev till hustrun (nerresa, tygaffärer, böcker till Hans, kalvdricka)	26
St. d. 2 April 1883	26
Brev till hustrun (konstgödselaffärer, järnvägsmedel, fröpotatishandel)	27
Stockholm d. 16 Apr. 1883	27
Brev till hustrun (mer fröpotatishandel, frälsningsarmen, husbygge)	28
Stockhm d. 23/4 1883	28
Brev till sonen Ante (föreskrifter till husbygget, Hans´ militärtjänst)	29
Stockholm 29/4 1883	29
Brev till hustrun (mer husbygge, om järnvägsmedlen)	29
Stockhm d. 7 Maj 1883	29
Utdrag ur överklagande av riksdagval för Jämtlands norra domsaga (rösterna från Aspås och Hotagen hann inte fram i tid till rösträkningen)	30
Östersund den 24 sept. 1884	30
Brev från dåvarande landshövdingen och riksdagsmannen i Jämtland, John Ericson (skola i Fävikens utslag i försvarsfrågan)	30
Stockholm 4 april 1885	30
Brev från John Ericsson (järnvägskommitté från Lit)	31
Östersund 18 Juni 1885	31
Brev till sonen Ante, just nu i Stockholm (köp av krusbärsbuskar, malmfyndighet)	31
d. 15 Aug. 85	31
Brev från Johan Olofsson, Fanbyn (gästgivare?/, utlånad häst)	32
Fanbyn d. 31 Augusti 1885	32
Brev från Tunadals AktieBolags kontor (om syn på avverkningsplats)	32
Östersund den 29 Oktober 1885	32
Brev från Frans Ligner, Stockholm, (familjen nämnd i flera tidigare brev, Fadern, skraddare, och system Alma som folkskolelärarinna finns folkbokförda i Bringåsen år 1890)	33
Stockholm den 13 dec. 1885	33
Brev Fr. Riksdagsm. Jöns Rundbäck. Bohus län /H.A:s kommentar/ (om påverka belut i tullfrågan)	34
Asmundstorp & Säfve d. 15/3 1887	34

<u>Brev fr. Riksdagsm. J. Bromée, Hackås /H.A:s kommentar/ (nyvald, läkartaxa, hälsn från gamla kamrater, tullfrågan).....</u>	<u>34</u>
<u>Stockholm d. 11 Maj 1887.....</u>	<u>34</u>
<u>Brev från Jonas Gisseldahl, Pålgård (om skogslagstiftning).....</u>	<u>35</u>
<u>Ragunda den 27 maj 1887.....</u>	<u>35</u>
<u>Brev från Erik Persson, Görvik (Värkning för riksdagsuppdrag).....</u>	<u>36</u>
<u>Görvik Hammerdal d. 6te Augusti 1887.....</u>	<u>36</u>
<u>Från Riksdm. Westin. Hamrånge Gestrikland./H.A:s kommentar/(om kommande riksdag).....</u>	<u>36</u>
<u>Hagsta d. 18 Nov. 1887.....</u>	<u>36</u>
<u>Brev från Liss Ol Larsson(förbereder kommande tullfrågestrid).....</u>	<u>37</u>
<u>Stockholm den 12 Dec. 1887.....</u>	<u>37</u>

Brev från sökande till tjänst på Ope lantbruksskola

Örebro Ringkarleby d. 28 Januari 1877.

Riksdagsfullmäktigen
H. Hans Andersson i Bringåsen

För ärade skrifvelsen af den 20 dennes får jag härmed aflägga min tacksägelse. Af de meddelanden, som deri äro gjorda, synes att den nuvarande öppna arealen visserligen är liten, men att tillfälle finnes att föröka densamma genom nyodlingar och måhända att äfven den nu odlade jorden tål vid några förbättringar för att bringas i efter de lokala förhållandena lämplig kultur.

I dag afsändes till Östersund borgensförbindelsen, som jag vid ansökningens afskickande ej hunnit få i handom. Han är påtecknad af min svärfar och svåger. Om den förstnämde, E J Rudberg, från Öland kan förr omnämde riksdagsman A P Danielsson äfvensom talman Nils Larsson Tullus lemna upplysningar. Som Tit: godhetsfullt lofvade sända ett förslag till kontrakt, får jag bedja att på samma gång blifva underrättad om prestbetyg bör bifogas ansökningen alldenstund jag är fullkomligt främmande för Hrr. Styrelseledamöter.

*Med största Högaktning
M Ericsson*

Såväl ansökan som borgensförbindelsen har jag adresserat till "Styrelsen för Jemtlands läns lantbruksskola. Östersund". De måtte väl från postkontoret komma i rätt hand?

DS.

Brev, från A P Fjellman på brevpapper från Sundsvalls enskilda bank, Östersund (anställn av Broman på lantbruksskolan, apanage, värnplikt o försvarsanslag, järnvägssträckning, missbehandl av gratialister, ny utsökningslag)

Östersund den 8 Mars 1877

Broder H. Andersson!

Det torde förvåna dig och detta ej utan skäl原因, att ditt vänskapsfulla bref af 7 Januari ej blifvit erkändt som emottaget, men, genom i deri uppgifna ämne wexlade*

telegramer bör emottagandet vara konstateradt och torde detta få gälla som orsak för min försumlighet. Ditt sednare af 24 dito kom mig först tillhanda den 4 ds och har tiden först nu medgifvit, att för dessa skrivelser framföra mitt vänliga tack!

Nu till Landtbruksskolan. Det var ju väl att vi fick en sökande, som alla var ense antaga och som är all anledning tro, kommer att skjöta platsen till det allmännas och egen fördel.

Eftersom förordet ej var särskildt nämndt i kontraktet, utan jag trodde detta vara inbegripet i "alla onera etc.", så för att undvika vidare ordande derom, var det vi telegraferade till dig för att få veta om du underrättade honom derom.

Angående föderådets storlek, fick Öfverste Ryding uppgiften af Jacob Ersson och Michael Pålsson, hvilka han skulle meddela Landshöfdingen, hvilken derom skulle samtidigt med upplysning om valets utgång, underrätta Broman, och förmodar jag att saken sen är klar. Andra dagen efter sammanträdet träffade jag Lindström, som sporde om det var sanning att Broman fått platsen och då jag medgaf detta sade han, "Jag känner honom mycket väl, det är en f. b. liten pigger Karl och jag unnar honom så väl att komma hit, fastän jag afrådade honom i afseende å stället och skall jag lemna honom mycket i testamente efter mig", hvad detta skulle bestå uti sade han ej men antagligen blir det allt skrap som finnes i Husen och omkring dess vägar, ty annat eger han ej mycket del uti.

Jag ser att det börjat blifva jemt göra i kammrarna sedan utskottsbetänkanden hunnit aflemna äfven de mera framstående frågorna; En tid att börja med syntes det, som de Ledamöter som ej äro i något utskott ej hade så mycket att göra, då det hufvudsakligen var åtskilliga val och utskottsbetänkanden i mindre viktiga saker som förekom i Kamrarna.

Nu är, ser jag, flera af de mera viktiga frågorna afgjorda och deribland Apanaget åt Kronprinsen, Han bör vara belåten öfver utgången. Försvarsfrågan får antagligen ej heller denna Riksdag någon fullständig lösning; Jag vet ej om det är missuppfattning af mig, men jag tycks märka, att Regeringen vill det Riksdagen skall gå inpå antagandet af förslaget första del och att Riksdagen derigenom ej skulle derigenom vara bunden, att en annan gång göra vidare antaganden eller uppofringar, men jag tror har man sagdt a får man lof att nästa gång säga b och så vidare tills ett lysande och väl aflönadt militärsnobberi fått makten i händerna och som då kan kursa alla, liksom de nu göra med Soldaten, hvilka de ej akta så mycket som sin hund, och dermed torde alla rättmätiga anspråk på ett väl ordnadt försvar vara uppnått.

Jag resonerade med Ryding vid sammanträdet, (han är den enda af värnepligtens vänner i Jemtland) och han hyllade min åsigt, någodt längre öfning för beväringar och den sammas jemte stamtruppens ekipering och utredning bättre än nu är händelser, ehuru dertill åtgår stora summor årligen, äfvensom ett förståndigare användande af anslag, summorna till flottan, samt kanon, gevär och andra vapens anskaffande, så att hvad som det ena året anskaffas kasseras det andra året såsom ej tidsenligt. Jag gaf honom upplysning huru illa Jemtarna voro utrustade, så de skulle på lustturn till Norge vid kröningen; det blef ett "alloo i lägret" alla förråder af skor och strumpor m. m. som fans i staden medtogos, skraddare och skomakare, så många som erhöles angagerades och ändå måste Ryttmästar Löthman för Fältj. räkning resa till Alingsås för att der få åtskilliga klädespersedlar förfärdigade och detta för ett fälttåg på cirka 3 veckor till våra "norske bröder"; Tänk om det då kommit order till Krigsuppbrott, skulle det varit ganska illa beställt om tiden ej medgifvit att Komplettera, hvad som fattats. Jag sade Ryding att det var förvaltningens fel, att det var så illa stäldt, fastän mycket penningar användts till utredningen och derut instämde han.

Jag ser att utskottet afstyrkt alla de enskilda motionere om sträckningen af norra stambanan och dermed i sammanhang stående frågor, och medgifvit Regeringen, att bestämma sträckningen derför, från Ånge och vidare norrut; Få se hvad utgången blir.

När major Tolls motion om löneförbättring för Regimentsskrivafvarna kommer till afgörande, tror jag, om det öfverensstämmer med din åsigt, att det ej vore ur vägen få reda på om dessa hafva några skyldigheter, mot de som till dem skola betala pennigar eller af dem utfå pensioner m.m., ty här trakasseras de stackars gratialisterna.

Nordbeck har flyttat till Åkeräng och säger sig ej vara skjyldig, ens på hvilken dag han träffas hemma för utdelandet af de få kronor dessa gratialister, som varit Jägare, skola hafva, utan får dessa passa på då han är hemma, och tillfölje deraf, kunna dessa få flera gånger gå förgäfves för att utfå fattiga 10, 12 a 15 kr. Rättvisan mot gamla krigare fordrade, att de på höfligt och bekvämt sätt borde utfå sin ringa pension; Har således Regementsskr. ej några egentliga skjyldigheter mot "gemene man" (Officerarna omhuldar han nog) så bör han ej belönas så mycket för hvad han behagar göra; detta min åsigt i detta fall och det finnas många dylika, der tjensteman tror att folket är till för honom och ej han för folket, som lönar honom.

Ännu en sak; Jag väntar på och är mycket intresserad af förelaget till ny Utsökningslag, ty den gamla lagen eller den nu gällande, är mycket otydlig och föranleder till obehagligheter och förluster, mången gång för fordringsegaren då gäldenären kan neka och Krongla så mycket han vill för att dermed vinna tid, och om det lyckas få Dom på en sådan, kommer turen till Fogde och Länsman att hålla på i årtal med indrifningen, så att nu lönar det knapt lagsöka, ty man kan fortare få betalt i godo. Laga för alldel så att denna lag blifver god, ty detta är en vigtig sak för affärsverksamheten.

Helsa N. Larsson och Farup från mig. Beder vännen

*skall väl vara februari

A.P. Fjellman

P.S. Du torde ursäktas, att jag pratat allt för mycket om min tanke i åtskilliga Riksdags-särenden, men som detta intresserar mig mycket, har jag velat fråga något derom.

Brev från Gunnar Eriksson, Mörviken, Åre (motbok, hälsn till riksdagsmän, järnvägsbygge i Västjämtland)

Åre den 8 Mars 1877

Broder Hans Andersson!

Åter nödsakas jag besvära dig för andras räkning då jag härmed ber dig ha godheten att uti Ränte- och Kapital-försäkrings-anstalten i Stockholm på närlagda Attest insätta medföljande 50 Kronor för beredande af livränta och med förbehåll om insattsens återfående i händelse af dödsfall.

En Krona följer derutöfver såsom ersättning för inträdesafgiften (förvaltningsarf.) och postporto för motbokens öfversändande. Om något sedan återstår af Kronan, anhåller jag du ville behålla det som god provision för ditt besvär.

Här i fjellbyggden rullar allting sin jemna gång. Hvarken i det offentliga eller enskilda lifvet förspörjes några brännbarare ämnen. Tack vare Andra Kammarens tillsättning af "försvarsutskottet" fruktas man icke heller instufning i Militarisms tvångströja äfven denna Riksdag.

Jag ber dig vid tillfälle helsa försvarsledamöterna C.A. Larsson, Engman, Lasse Jönsson och Danielsson från deras fordne Kamrat i Krigsutskottet. De ega icke blott mitt utan hela folkets tillit och förtroende. Nattugglornas skrån behöfver ingen akta på.

Hvad för landsman är en Bruhn i försvarsutskottet; jag har derom icke sjelf kunnat skaffa mig upplysning. Det är min obekantskap med honom, annars tror jag nog vi kunde komma öfverens både derom och i mycket äfven i försvarsfrågan.

Jernvägsarbetet härstädes har ännu icke antagit några nämnvärda dimensioner. Manskapat börjar visserligen så småningom ökas, men ännu torde personalen inom Åre knappt öfverstiga 200 man med sockenfolket som ingått. Ingeniörerna tala emellertid om en styrka af 2000 å 3000 man under sommaren och hvilka skulle arbeta emellan Dufveds by och Harån, en fjerdingväg vester om Wällan. För närvarande bedrifves arbetet hufvudsakligen med stensprängning, stenkörning, Stations- och Waktstugu-byggning. Stenlastare få omkring 2,30 i dagspenning, Snickare 3 Kr. Smeder och Stenhuggare arbeta på beting och lyckas

mycket olika. Stenkörningen sker på beting, och dagspenningen för ett par hästar med körkarl har varierat emellan 6 och 12 Kronor; det allmännaste är 9 å 10 Kr.

Innan jernvägsarbetet började, hörde man ofta fruktan uttalas för dyr tid både på arbete och lefnadsförnödenheter, men denna synes ingalunda vilja slå in, ty folk och mat tillströmmar i täflan med hvarandra och priserna äro ej högre nu än förr, tvärtom mycket lägre än under åren 1872, 73 då skogsförödeln och i allmänhet svindel i skog så oerhört uppjagade priserna på alla förnödenheter och allt arbete så att mången jordbrukare utan eget folk höll på att gå under.

Nu deremot synes ställningen vara både god och jemn.

Helsa Nils Larson och Farup, Helsingevännerna ej förglömmades och sedan så många mina vänner och bekanta som du vill; och var sjelf helsad från din uppriktige vän

Gunnar Eriksson

Mörviken

Brev till Gunnar Eriksson, Mörviken (motböcker, om riksdagsläget)

Stockh. d. 17 Apr. 1877

Broder Gunnar!

Ditt sista bref med attesten och enkronesedeln påminde mig om att jag glömt afsända motboken på de femtio kronor jag mottagit; den följer likväl nu med dessa rader, och boken visar äfven att jag haft den i 14 dagar. -

Hvad det sista krånget vidkommer, så ses af medföljande bevis, att medlen äro insatta och Motboken härifrån afskickadt. Den måste derföre finnas i Jemtland; och då så måste vara fallet, vore det måhända klokast annonsera efter den förrymda boken i Jemtlands tidningar och på detta sätt komma sin rätta egare tillhanda. Finns ej boken på ränteriet, är det i alla händelser bäst att vänta något år innan du dödar, ty jag har sjelf varit ute för ett dyligt äfventyr, då jag i Post- och inrikes tidningar lät döda en Motbok och få veckor derefter kom boken tillrätta. - Herr Stuart ville icke att boken skulle dödas ännu så länge, medan, som han sade, de ofta haft obehag utaf att utfärda två på samma insatts. Äfven skall det så tillgå att man först då erhåller en ny, sedan man med bevis styrkt, att den dödade annonsen varit 3 gånger i Post- och Inrikes tidningar införd, och detta torde knapt hinnas med under min härvaro. Riksdalerssedeln skickas derföre tillbaka. -

Den här weckan är lugnet före stormen; ty försvarsfrågan kommer på tapeten nästa Fredag och då regnar det sannolikt både bomber och granater. Lantmanna sammanträden hålles alla dagar, och ännu är ej något motförslag uppställt som är alla till lags. De flesta äro dock ense om att Utskottets förslag är oantagligt. Kan ej Landtmännen enas, så går det på tok både med Partiet och alla de stora frågorna. - Det är fråga om att återupptaga 1873 års skrifvelse, och något hopp om att detta skall vinna majoritet förefinnes. Det är äfven frågan om att "hundrasexan" kommer att spöka igen. -

Den politiska barometern här i Staden börjar visa mot storm och jordbäfning. Upproriska plakat klistras näml. på husknutarne som oftast. Natten till i går lär nya uppmaningar uppklistrats, och C. A. Larsson lär äfven hedrats med ett exemplar deraf, hvilket blifvit uppsatt vid porten der han bor. Jag har icke fått veta mer af innehållet, än att der skall ha stått: "Bort med packet och sätt De Geer till president". Som plakaten blifvit i god tid af polisen nedrifna, har ingen af härvarande tidningar kunnat återgifva innehållet. Måhända hafva de icke heller vågat det.

Att Ni har kallt deruppe är ej att undra på då här är 10 graders nattkyla. I dag syns likväl en blidare wäderlek vara i antågande.

Helsa hustru och barn från

Wännen

Hans Andersson

Brev från F Malmberg, Ångermanland (om järnvägsbygge)

Frånö & Wäja 21 Okt. 1877

Wän och Broder!

Med särdeles tillfredsställelse och glädje emottog jag ditt uppiggande bref af 10 dennes, af hvilket jag finner att du fortfarande kvarstår i ledet för att utkämpa striden för Bollsta-Näskot Wärderade tsbanans tillkomst. Med det nit och den kraft, som du uppträdt i denna fråga, har man skäl att hoppas på en god utgång, helst du har många oförtröttade medkämpar både inom Jemtland och inom Ångermanland.

Det är emellertid tråkigt att denna stora fråga icke kan raskare fortgå till sin lösning, men det ligger i sakens natur, att det fordras tid och ihärdighet för att nå målet. Detta mål tror jag ligger närmare än som kan synas, blott vi ärligt och trofast hålla tillsammans, ty Konjunkturförhållandena och landets betryggade läge under Krigets och politiska stridens stormar gynna företaget.

Jag hemkom i går afton från ett besök hos vår Höfding och erfor då att han sent omsider sändt till vederbörande och således äfven till dig trafikundersökningen och Kartor, men försummat sända de bestämda exemplaren till kommunerne. Detta, sade mig sekreterare Frese, verkställdes genast under min qvarvaro i staden. Således är det godt och väl i detta afseende. Sjelf har jag afsändt trafikberäkningen till alla socknar nedom Solefteå.

Fransmännen, som voro villiga att komma hit den 15 augusti, blefvo af Höfdingen anmodade att uppskjuta sin resa tillhörjan af September, emedan Höfdingens tid var upptagen, dels med resa till Luleåmötet, dels till Jubelfesten i Upsala.

Den kalla och ruskiga wäderlekan under sednare månaderna torde bidragit till att resan vid den sena årstiden blef om intet, hvarföre wederbörande uppställde några frågor till besvarande innan någon resa kunde bestämmas. Dessa frågor voro ungefärligen sålunda:
1o Då Bollsta-Näskottsbanan är i strategiskt hänseende af stor vigt, hvarföre bygges den då icke af Staten?

2o Då Jemtlands träwaror under gånna tider flottades på Indalselven till förädlingsplatser vid Bottenhafvet, hvilken garanti förefinnes, att icke detta äfven fortfarande skall ske, sedan jernbana kommit till stånd?

Utan att inlåta sig i swaromål på dessa frågor, förelade Höfdingen Bankirhuset att innan 31 December afge ett bestämdt svar, om de ville bygga eller icke bygga den föreslagna banan och i förra fallet förbinda sig att genast på våren nästa år hitsända lämpliga personer för affärens afslutande. Derpå har något svar ännu icke ingått.

Skulle en uppgörelse med fransmännen icke inom den bestämda tiden kunnat ske, så finnes ett Consortium i Halland, som är villigt att lemna penningar som erfordras och vill lemna åt oss att bygga och trafikera banan. Detta vore visserligen det aldra bästa, men torde möta stora svårigheter att lemna den garanti, som vederbörande naturligtvis komma att fordra.

Dessutom finnes ett anbud af svensk man att öfvertaga hela affären på vilkor som kunna betingas. Sådan är nu frågans ställning för närvarande och du ser att det nu blott fordras tid och ihärdighet att vinna framgång åt företaget och det är således härpå, som vi nu skola enigt och kraftigt arbeta.

Jag är nu fri och ledig att uteslutande egna mig åt denna stora fråga, sedan min plats vid riksdagen blifvit ersatt. Alderdomen med sina krämpor och en föregående werksamhet som af domaremakten blifvit stämplad med afsättning, anser Ångermanlands nedre waldistrikt wara lämpliga egenskaper hos dess representant.

Tvi vilken skam! –

Har du och för öfrigt Andra Kammarens wärderade ledamöter mage att sitta tillsammans med en så qualificerad person, då ären I sannerligen mycket granntyckte. Wi får väl se!

Wänder du åter till riksdagen, så blir jag dig tacksam och lofvar att nästa val inom detta distrikt ej skall utfalla så jemmerligt som nu och icke minska Lantmannapartiets leder. –

Sorgligt att wännen På Andersson gick så hastigt bort. Helsa hans sörjande gumma från mig, om hon träffas; äfvensom wännen Borg och Eric Ersson i Fjähl.

Wår wän Frisendahl i Hammaren så sjuk och sänsliggande, han än är, är mycket lifvad för framgången af vår stora fråga, huru mycket mera då och andra, som gud förlänar helsa och krafter. På snöföre knogar jag nog in till Jemtland, hvilket blir mig mera behagligt än till Stockholm, der sakerna nog gå väl mig förutan.

Glädjande att framdeles få emotta några rader från gamla wännen Hans och ännu angenämare att få se dig ansigte mot ansigte!

Din tacksamme och tillgifne

Wän

Fr. Malmberg

Frånö & Wäja 18 Nov 1877

Wärderade Broder!

Haf mycken tack för det sista wänliga, deri du tror att Intelligensen inom detta valdistrikt tillsatt Fu Schönwegn. På den mannen har ingen förnuftig och oberoende meniska röstat, endast en fänad, ledd af några orena andar och dessutom påverkade af böner från Tit. Sa sjelf. Nu är dock lyckan att Tit. Wittman kommer att representera, hvarvid han ny kommer att fortsätta såvida han visar sig någorlunda duglig och så godt han förmår stöder landtmannapartiet i sina sträfvanden. Detta om den saken.

Jag har haft ett angenämt besök af wår wän Eric Eriksson i Fjäl, hvaraf jag finner att både han och många andra ännu äro lifvade för wår jernväg. Det skall således glädja dig och dem att höra, det wännen Curry den 16 dennes erhållit ett telegram från "Fransk Italienska Banken i Paris, deri de begära första anbudet på jernvägens byggande och förbinda sig att på första wårdag sända hit delegerade för vidare uppgörelse. Widare meddelanden skulle erhållas i bref. Jag emottog för en stund sedan detta meddelade från Höfdingen koch skyndade att delge dig detsamma. Så som saken nu gestaltar sig synes det kunna blifva något af - Under sådana förhållanden vidblifver jag mina förut gjorda framställningar, för hvilka vederbörande ej ännu lyssnat, att uppgöra med de Kommuner, genom hvilka jernvägen kommer att dragas, var expropriationsfri jord samt slipers, stängsellerske och annat virke fritt. Det vore ett lämpligt arbete under vintern att utföra, så att man så fort som möjligt kunde komma till uppgörelse med Bankbolaget och under nuvarande gynsamma jernkonjunktur påbörja arbetet. Hvad säger du härom? Låt mig veta din tanke?

Postlineman är snart inne och jag måste därför sluta, tillönskande dig helsa och krafter att vid stundande riksdag kämpa troget i det af mig värderade Landtmannapartiets leder till lycka och wälgång för wårt fosterland.

Helsa wännen Borgh och andra som ha i minnet din

gamle wän

Fr. Malmberg.

Brev från riksdagsman C.J.Bengtsson, Småland (om riksdagsarbetet)

Ljungbys Össlöf den 17 dec 1877.

Heders Bror!

Ett gammalt ordspråk säger bättre sent än alldrig, så tänker jag då jag nu går att besvara den skrifvelse jag från dig erhöll i Stockholm. Inga ursäkter har jag att andraga för min försummelse att besvara dig än – försummelse. Ty på föreskrifven tid och väl förrättadt ärende, nemligen att inspektera Stockholms krogar, reste jag från hufvudstaden och sedan har tiden lupit undan så fort att jag nestans blef förbluffad när jag började tänka på att snart nalkas jul, nyår och - den 15 Januari.

Att Krinolungerna som tillhört andra kammarn varit orolige under sommarn det vet du. Sandstedt gjorde rätt att widblifva sitt beslut att stadna hemma; ty, utom att jag påstår hvar och en som varit en tid med i politiken gör klokt uti att dra sig tillbaka, så tror jag hans affärswerksamhet kräfde det. Men hvad skulle Jöns i öfverhuset? – Kan du, som Norrlänning gifva mig besked derom. Jag såsom Smälänning begriper det bestämt icke – Det är en gåta som framtiden får lösa – Väl att den länge Norrlänningen stannade på sin post i Andra Kammarn, ty i annat fall hade wi fått in allt för många främlingar och det hade icke varit roligt för oss som nu börja blifva gamla så till åren som i politiken och kanske allt för mycke ”grånat” i stället för rodnadt i det allmännas wärf. Hwarför afgick Malmberg manne han tyckte att saknaden blef för stor efter Herr Jöns eller hvad?

Nå vidare hvad tror du om Krigska arméförslaget? Näswist att fråga då jag sjelf varit med wid den s.k. lilla riksdagen. Men af bristande inträsse, möjligen oförmåga är det ändock i många fall dunkelt för mig. Bäst hade det varit att nästa riksdag få varit i fred och ro för detta bekymmersamma ämne. Engman och dalkarlen Carl Johansson woro båda mycke krasslige under revisionen, deremot woro båda mina kamrater från södern krya och raska, ehuru icke all möjlig försigtighet alltid iakttoogs. Mycke wore att säga men mera då wi om Gud will råkas.

Grödan här är någorlunda bra synnerligen hvad Korn och Hafre angår, men rågen räntar lite i span – Penningställningen knapp Jern och träd snart sagt osäljbart; så att svåra tider synes i annalkande; och hur kan det annat vara då wi alltför länge braskat i öfverflöd och prålat med lånta fjädrar. Mätte nu dessa rader träffa dig med helsa och trefnad innan packningstimen slår, så att du kan egna dem en synnerlig uppmärksamhet och deraf hemta nyttiga lärdomar för det wigtiga nyår som förstår, önskar sanne Vännen C.J. Bengtsson

Brev från f d riksdagsman J Sandstedt, Småland (Elgstek och Mickelpudding)

Eknadalen 23 Jan 1878.

Redlige Broder!

Tack för barefvet af 31 dec, det kom mig tillhanda den 12 Jan. Du finner deraf att det går alldeles för långsamt att resa till Jämtland enkom för att spisa ”Elgstek och Mickelpudding”. Men när jernvägen blir färdig, då hoppas jag få smaka båda delarna i Bringåsen! Nu äro ”Farbröderna” återigen samlade, för att rådslå om fosterlandets angelägenheter, Måte Edra rådslag lända till ett älskat fosterlands Wäl!!!

Jag gissar, att Du bor på ditt gamla vanliga ställe, såväl som de öfriga Frankfurtarna? Jag beklagar dock dig mest, ty du har ej samma vackra utsikt som förr.

Af Tidningarna ser jag att en liten förpostfäktning egt rum, angående Eder Talmans tal. När detta är skett på det färska trädet, hvad skall då ske på det torra?! Lycklig jag ! som i lugn kan på afstånd betrakta striden! efter hvad det synes redan, blir den het.

Jag hinner ej mera i dag ty jag skall nu ut till skogs. Helsa Magni, Bengtsson, Sjö, A Svensson, A.F.Petersson Lasse Jönsson Näsman mfl. mfl. som af min helsning kan vilja taga del; och var Du sjelf Oändligen helsad från din Sanne Vän

J. Sandstedt.

Brev från Magnus Andersson, Lit (urbeställning)

Lith och Korsta den 20 Febr. 1878.

Kära Wän H. Andersson!

Ditt bref af den 30 sista Januari, har jag i behörig ordning emottagit, och finner deraf, att du har något litet bryderi med uppköp af Fickur, men det måtte ej blifva så farligt med denna sak, då man i Östersund kan få dem justerat för Sex Kr pr st., när de kosta i Stockolm Spi. Jag ser helst att du köper Uren, och medtag dem vid din hemresa i Wår, men köp ej sådana, som ej låter justera sig.

Jag ångrar något, det jag bad dig om denna tjänst, jag kom ej då ihåg, att du hade nog mycket, att springa efter i Stockholm för egen del under denna tid af Riksdagen, men nu är det sent för mig att ångra, hvad som är gjort.

Af rubriken på motioner, ser jag, att i år tenker Hrr Riksdagsgubbar riktigt åka kors och tvärs, icke allenast på banade Jernvägar utan och på obanade i skog och mark.

Lycka till godt slut med din egen Motion, jag skulle mycket gerna se, att så väl Kronoboställen, som Jägmästare och Skogvacktare aldrig funnits.

Jag vet ej något nytt att omtala om icke det, att här är en klemig vinter, bar mark på ägorna, och på 14 dagars tid knappast någon mårgon varit 8 grader kallt och middag och afton blidt. Jag får från min hustru och mig hälsa dig mycket och förblifver jag med all Högaktning

Din forne gamla Wän

Magnus Andersson

Brevfrån Lars Lithander, Östersund (beställn av fordon, ekon. läge)

Östersund d. 18 Mars 1878.

Broder Hans!

För vänskapsfulla skrifvelsen af den 20 sistlidna Februari tackar jag förbindligast, och ehuru penningekrisen äfven här, redan nedslagit sina fasta bopålar, samt icke osannolikt tänker fortfara en tid, önskar jag ändock, att du är god anskaffar åkdonen från Svensson. Jag vill nemligen hafva 3ne trillor till det uppgifna priset, samt en Gigg och en liten lätt, omsorgsfullt gjord Droska med sufflett, alltsammans färdigt på våren. Kunna ej så många trillor hinna fabriseras till den tiden, får jag af dem taga 2ne. Sannolikt vill Svensson, på en sådan lefverans hafva förskott, hvarför du efter uppgörelsen med honom, torde vara god genast underrätta mig derom, så skall pengar remitteras.

Wi hafva nu slut på Gregorii marknaden, och ehuru penninge tillgången varit och är ovanligt knapp, lära Herrar Handlande ändock ej haft skäl klaga öfver affairerna, synnerligast Guldsmeder och Kramhandlande.

Handlanden Örnberg gjorde konkurs i förra veckan och det glunkas om, att någon annan Östersunds bo möjligen följde med i islossningen.

I går inlopp från Sundsvall underrättelsen att Gista Ångsågsbolag stoppat, och att det troddes, att Sjöberg och Löfvenadler äfven måste göra sammaledes hvar för sig.

Från dina anhöriga, och andra bekanta, kan jag hälsa att alla må väl, och allt går sin jemna gång.

Ursäkta slarfvet och brådskan som du nogsamt ser.

Sanne vännen
Lars Lithander

Brev från J. Sandstedt, Småland (Bl a ekon läge)

Eknadalen 31 Mars 1878

Redlige Wänn & Broder!

Du ber att jag ej skall svara på din skrifvelse, emedan det endast skulle öka din skuld till mig! Om jag på dett sätt, kan göra dig till min gäldenär, så skall jag visst inte försumma att begagna mig deraf, ty 1o har du god kredit och 2o är du en ordentlig betalare; så att jag kan aldrig önska mig bättre kreditor; och skall veta behandla dig derefter.

Ehuru de öfriga Frankfurtarna ännu hafva ostörd kredit hos mig, så kan dock ingen veta huru länge det räcker. Man jag kan nog fatta orsaken hvarföre, de blifvit oordentliga betalare; då ,man såder alltid vistas på samhällets höjder glömmar man så lätt sina forna förbindelser i dess dalar . Det är dessutom mer glädjande för mig, att Du som äfven inandas samma atmosfär, ändå inte glömt dina gamla bekanta från Smålands skogar.

Jag ser af ditt bref, att Riksdagen slagit sig på "Liberalismen" och beviljat 7 miljoner till Norra Stambanan, Hurra! Hurra! Hurra! Lefve Norrland! Lefve Norrländningarna! och måtte deras jermväg bli färdig så snart som möjligt på det, att Smäländningarne måtte få tillfälle att betrakta utsigten från Frösön med flera ställen.

Wi hafva haft en ovanligt blid vinter i år, det är mer än en månad sedan , snön och slädföret tot slut, endast litet snöslask ibland har kommit, som endast gjort vägarna ännu ohjelpigare. Trävarumarknaden ligger nere och all annan rörelse likaså. Penningställningen är ohjelpigt dålig och ingen utsigt till ett bättre synes.

Mätte detta usla tillstånd snart förbättras! annars blir det många som förlora balansen och faller. Jag träffade Svensson, som sade att han fått ditt bref, äfvensom att han dagen före hade skrifvit Dig till om någon nedsättning i priset å vagnarna.

Han sade sig vilja vänta med liqviden till de blifva lämnade.

Skulle jag få besvara dig att framföra min helsning till samtliga Frankfurtarna. Samt Hörnfelt, Engman, Jan andersson i Jönvik. Och var du både först och sist helsad från din

Sanne Wän

J. Sandstedt.

P.S. Ida som just nu reser till ett Bröllop, ber om sin helsning DS.

Brev från Olof Olofsson, Alsen (åsikter om skjutsfrågan)

Alsen och Walne d. 2 April 1878.

Broder Hans Andersson!

Ditt kärkomna bref har jag bekommit och får härmed för detsamma på det förbindligaste tacka.

Det är fägnesamt se att Du har förhoppning om att skjutsfrågan denna Riksdag kan få en annan lösning än förut oaktadt Asplunds ifriga motstånd.

Det är alldeles riktigt anmärkt att Asplund eller Landshöfdingar i allmänhet icke borde väljas till Riksdagsmän emedan de icke stå i sådant förhållande till regeringen såsom de borde såsom Riksdagsmän. Då det förekommer frågor som ej öfverensstämma med Landtmannens intresse äro genom sin tjenstbefattning skyldiga biträda Regeringens åsikter eller våga ej sätta sig emot dessa.

I en sådan fråga som skjutsfrågan som antagligen är mindre viktig för Regeringen och kanske ej har något emot att den faller är det att passa sig och skylla på att städerna blifva för mycket betungade för att komma ifrån förändringen. – Hvad försvarsfrågan rör är jag äfven af samma åsikt som Du och anser det allra bästa vara att hon äfven under denna Riksdag faller.

Her har det varit bar mark nära nog hela vintern eller till den 30de Mars föll det snö som ännu ligger kvar men blir det ej något kallare så smälter hon snart bort.

Helsa mina bekanta från

Din Wän
Olof Olofsson

Brev från Ol. Larsson, Häste (om skjutsfrågan, värnpliktsförslag, gästgivrireglering)

Rödön den 27/4 78.

Kära Kusin!

I stället för att raka och putsa sin yttre menniska, packa sina resetöj samt vigg sig till lite respengar och sen bege sig af för att möta sin den 1ste maj på Stockholms Skeppsbro posterande och väntande ovän, föredrager skribenten till dessa rader att wackert bli hemma hos hustrun och barnen men gör en uppoffring af 1 st kuvert 1 do tolföres märke samt 1 ark papper och behöfligt bläck. Tack skall Du emellertid ha för det uti skrifvelsen den 1 mars gjorda förslaget att resa till Sholm, men -- svåra penningtider och åtskilliga andra hinder och icke så få göromål hindrar mig oaktadt det skulle varit min högsta önskan att besöka hufvudstaden medan "Farbröderna" äro der kvar, der lefva och hafva rörelse. Ingen säkerhet att jag på sommaren gör en tur dit, helst som våra försvarare Jemtlands Häst och Fältjägare äro kommenderade och jag såsom warande Kongl. Leverantör här på Lägret, wid uppvisningen kunde ha hugnad och glädje samt beröm för att de såsom jag hoppas skola se wälfödda och ståtliga ut. (såvida icke de bli mycket medtagna af resan) Kanske mången för mindre mödosamt arbete och besvär, men större förtjänst för sig sjelf och sin egen del, fått Wasen? Hvem skall jag wända mig till för att få hjälp och råd härutinnan?

Hvad gören i l-maskar? osv. Beviljen alla för dårskaper begärda anslag och ordentligt qvitterar Ert arvode. Förmån I genomdrifva en enda sund och rättänt reformfråga? – K n a p p a s t .

Genom Nils Larsson har jag erhållit sammansatta Lag och Statsutskottets utlåtande i skjutsfrågan. Herrar Mörners reservationer woro eller äro i mitt tycke (så fullblodiga författarna än äro) ganska underhaltiga, fattiga och intetsägande, men vår ärade förstakammarledamot och Höfdings onekligen wäl sammansatt. Illa bestäldt att ha sådana representanter som icke förfäktat utan af alla krafter motarabeta sina Kommittenters intressen såsom fallet är uti denna fråga. Att Städernas (Östersunds icke glömmades) och andra samhällsklassers intressen som wilja fortfarande åka för godt pris och på jordens och jordbrukarens bekostnad af vår Höfdings reservation äro förtjusta och uti denna höra en skön och ljuflig musik faller af sig sjelft, men icke klingar den musiken bra eller harmoniserar med allmogens tankar i den frågan. Som Du vet förut är jag en bland de röda i "Röa" och läser Fädernes landet. Deruti läste jag i mars månad att vår andre första Kammarledamot uti en fråga helt öppet opponerat sig mot regeringen och vår unga Finans Minister, hvilket tidningen mycket förundrat sig öfver, och jag med, enär man kunnat wänta att mannen såsom

warande en af Regeringens närmaste förtoendemän icke skulle vågat sig opponera. De stora reformfrågornas lösning eller behandlig ha ännu icke afhörts och afvaktas underrättelser om deras öde med spänd förväntan. En liten broschyr, tankar om värnepligten, eller något ditåt, utgifven i Örebro eller åtminstone tryckt derstädes har jag läst och detta med nöje. I anledning deraf kan Du wäl förstå att jag icke fulltut gillar Landtmannapartiets härordningsförslag, ty det kostar huset för mycket och gagnar för litet. En wärfvad stamtrupp och något utsträckt beväringsexercis, att lära sig skjuta rätt och säkert handtera gewäret, icke får nöje att lägga tummen rätt på skrufven och skyldra wackert och smakfullt; detta är mitt värnepligtsförslag.

I föregående och denna månad ha wi haft gästgifveriregleringen inom Länet till behandling i samråd med Konungens befallningshafvande. Ragunda gästgifvarne omöjliga som wanligt ha icke afgifvit några anbud, hvadan regleringen derstädes har måst remitteras till Härads Rätten för undersökning. För Stadens gästgifveri fordras 3500 Ltt hö, Lillviken 3000, Bräcke 3550 och 750 kronor, Rödön 800 Ltt, Näskott 500, Mörsil 2500 Ltt och 200 Kronor, Ås 1500 Ltt o 500 Kronor, Sunne 800, Kårgärde 600 och Hackås 600 o.s.v.

En sorglig nyhet som gör att mitt i öfrigt goda lynne är något medstämdt kan jag icke underlåta att berätta. Min åldriga moder träffades långfredagen af slag och ligger nu förklarad på venstra sidan, på sitt yttersta. Hennes dagar tyckes wara räknade, men skulle hon mot förmodan tillfriskna, så blifver det för henne svåra ålderdomsdagar, ty lamheten antager jag är obotlig.

Skulle Du innan hemresan träffa min lilla Lasse så war god helsa honom från hemmet.

Då brevet ehuru innehållslöst likväl wuxit till en någorlunda respektabel längd och jag äfven men skälig anledning befarar det blifver tröttande återstår endast afsluta detsamma med en kär och wänlig helsning och tecknar jag med all högaktning och wänskap

Olle.

Bror Johan fick brevet från Dig. Jag hemtade detsamma på stationen och öfverlemnade det till honom.

Brev från Jonas Ersson, Lungre (om sågbygge)

Lungre den 3 Maj 1878

Gode Wänn Hans Andersson

För delfäendet af Brevet till din Gumma angående vårt påtänkta sågbygge får jag tacka så mycket, varaf jag ser att vi delar samma tankar med brådskan om hjulgodset och byggmästaren, hvilka en del andra af våra kompejoner ansåg så nödvändigt inan de våga sig till med något trevirke, men det var just det som borde göras på vinterföret, hvad som nu imelertid hervid paserat torde vara dig bekant, nemligen att vi har haft en Byggmästar Andersson hit och de bestämde sig för honom, och der emot gorde jag intet motstånd emedan manen sågs ganska förståndig och hygglig ut, men som hans förslag för byggnadssättet är något annorlunda än vad vi tänkt oss, och ingen af oss har något begrepp härom, så vill jag anhålla, att om tid och tillfälle der till möjligen kan gifvas du ville vara god och bese grundläggningen på en sådan såg, både för waten hjulåsen och för själfva ramstolen ty nemde byggmästare påstod att underbyggnad för dessa skall Serskild muras hel af sten med jernhållare och det torde bli svårt att anskaffa tjänlig sten för det hela

Större delen af vårt sågslag är ganska obenegna för företaget och vill gärna bygga på gammalt mod men ser man fram i tiden (med förbiseendet af någon oförmodat revullation)

torde dermed vinnas samma fördel som om vi skulle begagna gamla trePlogar i stället för vår nu brukliga åkerredskaper

Som något ovanligt ej inträffat her, får jag blot såsom nyheter berätta att vi i början af väckan hade sommarväder så att jag började med harfning på odlingar och nu har vi fullkomligt slädföre och snöyra med 4 a 5 grader kyla. Som Riksdagen snart torde taga slut tillönskas dig en lyckosam hemfärd

*I brådska af Wännen
Jonas Ersson*

Brev från Olof Larsson i Häste , nu nyvald riksdagsman, till Gunnar Eriksson i Mörviken

Ol. Larsson. Häste d 16 dec. 1878

Ärade Wän och Bror!

Tack för skrifvelsen den 7de. Förliden onsdag träffade jag Hans Bringaas, hvadan jag kan helsa fra Ham. Något bestämdt om sträckningen eller dag för afresan uppgaf han wisserligen icke men han tyckes wara mera lifvad för Medelpadvägen helst som han säger sig ha något att bestyra i Sundsvall. Summan af vårt samspråk blef emellertid att han skulle tillskrifva Dig och föreslå dag och ort för en blifvande "sammanstötning". Hoppas att den sammanstötningen må bli något mindre halsbrytande än den vid Lagerlunda.

Det skulle wäl se illa ut om icke wi göra ressällskap och är unge rekrytens lifligaste önskan att få medfölja (åtminstone bland kappsäckarna) ty kullerbyttorna rädes han lika litet för, som för omtalade ludet smör, enär antagligen båda ser mindre farliga ut om man har litet satis quantum i resetöjet att friska upp sig med. Den af dig föreslagne dag för afresan är enligt min tanke lämplig och lärer resan kräfva ungefär lika lång tid hvilkendera vägen man wäljer. Skulle Medelpadvägen tagas böra wi den 9 taga nattlogie i Pilgrimstad för att icke behöfva wara ute i otta för att hinna tåget i Bräcke påföljande förmiddag, och bestämmes Helsingevägen sammanträffa wi med Hans Andersson å Fahnbyn. Landshöfding Asplund är lifvad göra sällskap med Andra kammarens jemtar, såvida han blir klar till den omnämnda dagen. Mycket wänligt och snällt af Dig att resa förbi då dina wägar gå genom Rödön, hvarom mera framdeles.

Lycka till en nöjsam jul och ware wälkommen den 8de till wännen

Ol. Larsson

Brev från J. Sjölund, Matfors (turbinköp mm)

Sundsvall Matfors den 24 Decem. 1878.

Broder Hans Andersson!

Tack för din angenäma ärade af den 5 dennes anledningen hvarföre ej svar förr har ingått , om Matfors är villig sälja något utaf sina turbiner och sågramar är i följd att Disponenten

har varit bortrest och Inspektoren Berggren hvilket jag vänt mig till har ej varit i tillfälle afgifvit något svar förr en vid dato hvilket härmed inneslutes. Och med anledning häraf hoppas jag hafva förmånen att få emotse en visit af dig här i Skjöle eller Matfors.

Önskar meddela att utaf Engman har jag haft bref Hörnfeldt och han inträffar här i Sundsvall på aftonen den 10 Januari för sin nedresa men antages de stannar nog sannolikt hos Näsman öfver natten.

Här ingenting nytt att berätta. Riksdagsmannavalen i Medelpad som du torde ha bemerkt seglade öfver styr men det är ej något ont som icke på sammagång kan hafva gott med sig och bör hoppas att äfven folket i våra byggheder måtte till sist väckas till politiskt lif.

Önskar dig och de dina en angenäm Julhälj hemte hälsningar.

Förlåt bråskan af Sanne

Wennen
J. Sjölund

Brev från D. Frisendahl, Ragunda (dåliga tider, större lån i Stockholm)

Ragunda och Hammaren den 7 Februari 1879.

Riksdagsfullmäktigen Herr Hans Andersson! Stockholm.

Broder.

För vår sammanvaro för länge sedan får jag aflägga min förbindligaste erkänsla.

Efter att mera än 1½ år varit förlamad uti ena sidan, och liks som uti en dvala, i anseende till ett iråkadt svårt sjukdomsfall, har jag nu så pass blifvit bättre att jag kan följa med och se huru svår pänninge ställningen är, både här, inom och utom landet.

Wårt jernvägsförslag torde till följe af den tryckta pänningeställningen måste vila; Hvar god och yttra några ord härom, på hvad punkt frågan vilar.

Men nu till en annan för vår ort efven viktig fråga;

Då alla här i närheten varande Banker tillslutit sina kassor för vidare discontering, utan i stället fordrar 1/5del i afbetalning hvarje månad å de på vexlar eller Kreditiver erhållna lån, samt Krono och Kommunal utskylders utbetalning förestår, och ingen trävaru rörelse eller försäljning förnimmas, så att här är en verklig ovanlig pänningebrist; Till följe häraf vill jag besvära dig att efterhöra om det finns möjlighet att kunna få låna 20 å 30,000 Kronor eller mera, i Stockholm, tillexempel i Riksbanken, mot antingen Namnsäkerhet, eller mot intekningar, på endast några år, ty här är verkligen många som behöfver låna pänningar, räntan har här varit hitintills 7½ %.

War god och gif mig svar häröfver så fort sig göra låter.

War god och hälsa vännerna Brukspatron Gavelius, kapten Burman, och Gunnar Ersson, och vare du mest hälsad från samme vännen som teknar

*med all Högaktning
D. Frisendahl*

**Brev från J. Sandstedt, f d småländsk riksdagskollega.
(fordonsaffärer, inbjudan t smålandsauktion, brännvinsskatt,
tullfrågan)**

Wexiö & Eknaholm 19Febr 1879.

Redlige Broder!

Wexiö marknad är nu lyckligt och väl öfverstökad; och vill jag härmed meddela dig resultatet af mina åtgöranden i Giggaffären. På måndagen, eller första marknadsdagen var det så mycket vagnar och kärror till salu, att man skulle tro, att de omöjligen kunde säljas under marknaden, men redan på onsdagen var nära nog allesammans åtgångna, så att endast en ringa del af de sämre åkdonen fans kvar; detta gjorde, att priset steg dag för dag, så att på lördagen fordrades 25 % högre pris för likadana åkdon, som såldes om måndagen.

Detta är i och för sig ett glädjande resultat, men för min beställning en smula sämre; ty Herrar Giggfabrikörer stegrade sina pris betydligt. Jag har underhandlat med 2 st. kärrfabrikanter, den ene fordrar 140 kr och den andre 130 kr för sådana kärror som Du önskar erhålla. Jag har bjudit dem 125 kr, och hoppas kunna förmå en af dem att ingå härpå. Svensson undrade om Du inte under vintren ämnade beställa Dig några vagnar som vanligt. Priset på sådana vagnar som Du brukar köpa, var 220 å 250 kr efter qualité.

Träaffärerna visade äfven en liten obetydlig tendéns till att bättra. I det att köpare frågade efter en del virke, men priserna som de erbjödo, voro så låga, att man omöjligen kunde antaga dem.

Blir det blott efterfrågan på virke, så kommer nog prisen att så småningom stiga.

Jag mins ej om jag omtalat, att jag sålt den lilla skogsegendomen i Asa! Den 11 Mars skall jag genom Auction sälja alla inventarierna derstädes. Skulle det roa dig, att se hur det går till vid en Auction i Småland, så inviterar jag dig härmed att infinna dig härstädes dagen förut. Du kunde så på samma gång få göra affären i vagnar, ty der säljes en half tjog sådana af diverse slag! Välkommen Välkommen till din smålänning!!

Det var tusan hvad Ni äro långsamma af Eder! som ännu ej medhunnit att höja Brännvinsskatten. Herrar brännvinsspatroner här nere, gå och vänta derpå som äggsjuka höns, och medan de vänta så tillverka de den ena milionen kannor brännvin efter den andra, i den förhoppning att derpå skörda en stor och Wälförtjent vinst. Kunde Du ge mig några glädjande underrättelser att framföra till Herrar Brännvinsspatroner, skall jag vist inte undandraga mig det besväret. Jag vill dock hoppas, att Andra Kammarrens Majoritet akta sig för, att höja skatten, förrän hela brännvinsfrågan kan afgjöras i ett sammanhang.

Hvad som brister i budgeten, torde utan skada kunna afprutas på 4de och 5te Hufvudtitlarna och någon ökad skatt, direkt eller indirekt, torde ej vara af nöden.

Det gläder mig uppriktigt, att frihandelns kämpar, nu fått sig en alvarsam varning af - Bissmark, - som nu som bäst vill återgå till skyddstullsystemet. Jag förmodar Du följer med din tid; och har läst Tyska Kjesarens Trontal; hvori det talas allvarsamt om, de inhemska näringarnas skydd.

Mätte våra vederbörande äfven betänka detta innan det blir för sent! –

Men för tusan! Jag fördjupar mig i det, som ej angår mig, utan endast våra Farbröder, och vederbörande i Fyrkanten; det är nog om jag och mina gelikar, bara förstå oss på siffrorna på Debetsedlar och kunna betala den; vi ha ej med politiken att göra. Tusen tack! du ädelt hulda Gudinna, som skilde mig ifrån politikens otacksamma göromål, och i stället tillstodde

mig att lefva i min "lilla vrå bland bergen!" Oberörd af Opinionsvindens nyckfulla vexlingar.

Till slut anhåller jag att Du ville framföra min hjertliga helsning till Magni, Bengtsson, Sjö, Petersson, Rosslebygg, A Svensson i Lösen (om han är uppkommen) Lasse Jönsson, Ivar Månsson, Ola Bosson Ohlsson, Ola Andersson, m.fl. men var Du sjelf Oändligen helsad från din under alla wexlingar oföränderligt sant tillgifne

*Wän
J Sandstedt.*

P.S. Wi hafva en ovanligt bister vinter, i dag 25 gr kallt. DS

P. S. Helsa äfven Engman och Hörnfeldt samt länge Jan Andersson Ds.

Brev till Ol Larsson, Häste (Hammerdalsresa , div möten, slätterarbete, hög skörd)

Bringåsen d. 7 Aug. 1879.

Broder Olle!

Efter att ha någorlunda grundligt sofvit resruset af mig, faller anden på mig att låta Dig få veta, att jag varit på utrikes resa stadd och att jag nu är blifven en vida berest man, som borde ha en hel hop saker att förtälja, derest sladderförmågan vore lika god som viljan. Att resan gält Storfurstendömet Hammerdal och lydriket Ström känner Du förut, men mitt resällskap torde för Dig okänt. Det bestod af Lithander med fru och lill-Calle; och från H-dal ökades sviten med Millionären derstädes. Ankomsten till Ström skedde på slaget Sex Lördagsafton och afresan derifrån kl. 10 andra dagens f. m. – Här af kan du finna att tiden för kanstöperier blef ganska kort; och af Storheterna på platsen träffade jag endast Länsman Holm, der nattlogis togs, och Burmans måg Pettersson, hos hvilken frukost intogs. Detta är nästan allt som tilldrog sig sig i Ström. Att wi i andanom åkade på jernväg mellan Lith och Krokomb faller af sig sjelft, och att banan var förträfflig i all afseenden är ju korfspadsklart. - Det blef också fattadt ett beslut, och det enhälligt, att man skulle försöka peta undan jernvägsprojektet der borta som Du vet, och söka intressera wederbörande för det både bättre och med rättvisan mera öfverensstämmande förslaget att bygga för menniskor och ej för nakna fjell alena. – Jag antager att dalingarna också ger till en knuff antingen åt höger eller venster; Man vet just inte förr än anföraren kommenderat "gif akt" och lite till. - Hos Burman lågo wi öfver i tvenne nätter, men resonerade politik endast en halftimme med deras nye Landstingsman.

Se der hela dagsverket!

Skulle ha god lust att få veta hur det stod till med Din plånbok, om hon är späckad eller läns. Om hon befinner sig i "lyckliga omständigheter" så res hit genast och jag skall med nöje åtaga mig biträda vid förlossningen. Jag kan äfven lofva att många andra skall hjälpa till, nog skall förlossningen gå som en dans, hvadan något tvifvel härom aldeles icke bör hålla dig hemma. – Jag skall deremot hålla mig hemma för att alla dagar hålla utkik; ty att Du kommer, derom får något tvifvel icke ega rum. –

Som bevis för att jag icke är någon lathund må jag omtala hvad jag i dag uträttadt. Jag har slagit cirka ½ hässja, uppburit 2 dito och vräkt in i ladan 3 stycken do, summa 5½. Ej undra då om mina kråkfötter äro af utmärkt beskaffenhet. Härtill bör läggas en portion hufvudvärk, som ihärdigt förföljdt mig hela dagen. –

Nåh! Hur mycket får Ni för Ltt för hö i år? Skulle tro att det blir ramis på den varan, ty så ymnig höskjörd har näppeligen erhållits på detta århundradet och längre tillbaka sträcker sig ej mitt minne. –

Jag jollrar som vanligt och ser mig derföre nödsakad sluta; Men innan detta sker, får jag utan skrymtan önska Dig och Din hustru en lycklig resa till Er gemensamme

Wän

Hans Andersson

P. S. Förfall får wisserligen icke ega rum, men skulle det oaktadt något sattyg lägga hinder i vägen för Er resa, så skicka mig ett bref med minst tvenne sigill på baksidan och en massa frimärken på den sidan der mitt namn plaseras, ty bättre något än assint. D. S.

Borde kanske ha nämnd att jag nyss fått bref från Burman, deri han underrättar att han med 3nne biträden skall på andjagt och att han kommer hit på Lördagsqväll.

(inbjudan till Bringåsen, mm)

Kjörås å Bringåsa d. 28 Aug. 1879.

Kusin och Broder!

Tack för senast!

Då jag nu är i farten med att skrifva Motioner, så får jag å min hustrus vägnar vördsamt föreslå:

Att förre Häradsdomaren numera Riksdagsfullmäktigen Olof Larsson i Häste, i sällskap med sin kära hälft och en a två framtidsmän, icke måtte rygga tillbaka utan djerft antråda den förut tilltänkta mycket nöjsamma resan till Liths Kyrka och annexförsamlingen Kyrkås.

Söndagen den – ja jag tror det blir den 7 Sept. och att Ni vid samma tillfälle ville hafva det ledsamt hos mig och min Gubbe några timmar, under hvilken tid vårt beryktade Sågverk kunde tagas i betraktande, hvarefter de respektabla Farbröderna med deras fruar taga sig en nöjsam promenad i raphöna "fram öfver Skogen" till Ope-folkmötet, der gemensam middag intages på Direktörens bekostnad.

Så der lyder min hustrus motion; och jag kan icke annat än lemna hennes förslag mitt fulla erkännande, såsom varande på en gång praktiskt och utförbart, nöjsamt och förståndigt, samt en gärd af rättvisa mot Din Gumma, som nog ofta får ligga hemma, då Du är ute på vift både hit och dit. – Man skall alltid behandla sin hustru med förnuft d.v.s. skipa rättvisa, ty i annat fall kan det täcka könet bli istadigt, hvilket åter vill säga att de icke gå hvarken ut eller in, och då står man der vackert. – Nej min vän, visa att Du ej är skuggrädd och visa äfven att Du kan offra en dag på

Din Broder

Hans Andersson

Jag är Er till mötes uti Lith, som förut aftalat var, söndagen före Marknaden. D. S.

(möte om riksdagsresa)

Bringåsen d. 17 Dec. 79.

Broder!

Som jag högst sällan hedrar Östersund med besök och jag aldrig mera väntar på att Du skulle visa dig i Kyrkås eller jag våga visa mig i Rödön, hvarvid ett sammanträffande skulle

låta tänka sig och utbyte af resetankar kunna ega rum, så nödgas jag anhålla om ett möte i Östersund 4de dag Jul eller annan dag före Nyåret.

*Lycka till en treflig jul.
Helsa alla kusiner fr.*

*Din vän
Hans Andersson*

Brev från Per Eriksson, Lit (lånehandling, annons om förluster)

Lith den 11 Jan. 1880.

Bäste farbror!

I enlighet med Edert godhetsfulla löfte, då wi träffades för en vecka sedan, så är jag härmed fri öfversända lånehandlingen med wördsam anhållan Ni derå wille meddela erforderligt bewis och sedan inlemna den i Banken. De medel som fås, antager jag det wara bäst öfversända i postremisswexel, desom dock antagligen Kommissionsanstalten drager försorg, då enligt Edert råd, fullmakt att utqwittera och lyfta beloppet är ställt på dens. Sök emellertid, om möjligt få högsta beloppet på detta papper i anseende till den lättnad som det är förenadt med att ha bara ett papper. Ehuruwäl jag tar hvad banken finner för godt släppa till härpå, så will jag dock nämna, att, om jag ej får hwad jag anser mig behöfva, will jag då widtaga andra åtgärder och till den ändan sedermera inkomma med ansökan om hypotekslån. Derom jag dock beder Eder taga reda på huruwida t. ex Bankaktien belånas med nominalbeloppet eller huru mycket mindre äfwensom om sådana lån få omsättas och i så fall huru ofta och med huru stor del af lånet; Derjemte om det måste skrifwas ny förbindelse för hwarje gång, samt om ränta skall gäldas i förskott eller betalas först i sammanhang med inlösen eller omsättning.

Huru allt detta aflöper torde jag i sinom tid få weta.

Å Förbindelsen har jag icke ifyllt hwarken belopp eller dato utan beder Eder göra detta.

Männe det icke skulle kunna göra något i wågskålen att i bewiset påpeka att hemmanen icke äro belastade med någon Skogsinteckning för gäld?

Jemwäl en annan sak beder Eder godhetsfullt verkställa. För mors räkning insattes i sommar i Folkbanken litet pengar; men som bewiset derpå af oförklarlig orsak gått förloradt och medlen ej fås ut utan att förlusten af bewiset kungjorts genom Posttidningen, beder Eder å hennes wägnar draga försorg om att hosgående annons warder införd 3 gånger samt att de nummer i hwilka den är införd warda Eder tillhandahållna emot lösen, hwarjemte de torde öfwersändas hit per post. Till intimation, porton m. m. i utgiftswäg såwäl härför som för lånet bilägger härmed 5 Kronor, med anhållan att om så är att det icke förslår, Ni wille lägga till och debitera mig för differensen till dess wi träffas, då wi blifwer i tillfälle närmare uppgöra.

Ingenting nytt af wigt att nämna utan helsas Ni så hjertligt från oss alla.

*Eder sannt tillgifne
Per Eriksson*

*Blyertsnotering på baksidan
Bankaktien belånas icke*

Brev från J Holmbäck, Östersund (om flottledsregler)

Östersund den 14 Januari 1881.

Kära Farbror!

Det torde väl synas besynnerligt att jag ej i den fråga som nu ligger mig på hjertat, språkade med farbror om då wi sist träffades, men den glömde jag af.

Händelsen är den, att jag blifvit upplyst om att flåttled ej lär få begagnas efter den 1sta Juni utan jordegarens tillstånd, men som här vissa år is å smärre sjöar kann ligga qvar nära nog till den tiden så blir det nog konstigt att få fram virket, ville därför påminna om att detta missförhållande torde rättas om möjligt vore. Händelsen är den att å Österåsskogens flåttleder ån är lång och svår så att virket omöjligt kan fås fram på den korta tiden af 4 veckor, och Hemmansegarne äro ej de medgörligaste. Det torde ej vara det enda fall detta. Flera motstycken kunna nog framdragas. Emedlertid är någodt att göra dervid vid riksdagen torde väl detta ej vara bortkastad möda.

Helsningar

Hast vännen

J Holmbäck

Brev till hustrun (resan, väder, hälsn till Alma Ligner)

Sthm d. 17 Jan 1881.

Älskade lilla Gumma!

Från samma rum och bord som fjolårets afsändes dessa rader. Att jag välbehållen framkommit, behöfver derföre icke särskildt framhållas. Likväl torde jag böra nämna, att jag under hitresan ådrog mig förkylning som verkat att jag hostat rätt betydligt i går o i dag, och hvaraf jag fått hufvudverk samt en ömm mage. Tror dock ej att menligare följer skola uppstå af "krimen". –

Någon nyhet från resan har jag icke att meddela och får derföre i stället orda om väder och vind. Söndagsmårton, då wi reste från Bollnäs, var kölden 10 a 12 gr., men ju längre mot söder wi kommo, ju blidare blef det och snön försvann aldeles invid Sala. Här i Sthm finns icke någon tillstymmelse till vinter, ty ingen snö i bergen eller is på vattendragen synes så långt ögat når. Också äro Mälarbåtarna ännu i liflig verksamhet. Natten till i går "isade" här så att gatorna i går mårse voro spegelblanka, och mer än en kullerbytta deraf vållades,, men fram på dagen var glaseringen förvandladt i smuts. Du får likväl icke tro wi här ha en vacker sommar med solsken, wi ha tvertom en obehaglig vinter med regn, rök och dimma. Usch!!!

Om du eller någon annan treffar Alma, så säg henne att jag varit hos hennes föräldrar och att dessa så väl som hennes bröder äro friska och tycktes må godt, samt att jag skall uppfylla mitt löfte att skriva, sedan jag, vid ett nytt besök hos Ligners, bättre tagit reda på deras ställningar och förhållanden. –

Utom P. O. Eriksson och jag bor här på Frankfurt två Farbröder från Norrbotten, en skåning, näml. Lasse Jönsson, en Blekingsbo och två Ångermanlänningar och Magni från Småland. Den sistnämnde och Lasse Jönsson känner pojkarne.

Ligner helsar så väl Er allesamman som sin dotter och deruti instämmer hjertligt
Din
Hans.

Brev från Litsbo(?) (angående Litsbron

Lit och Söre den 9 Mars 1881

B Broder!

Af min svåger And. Erikson i Hölje, anmodad att till Dig eller Hr Doktor D. M. Sandahl öfversända ett bevis om tiden, då det öfverklagade beskedet ang. trafiken öfver Litselfven delgafs broegarna får jag derigenom en kär anledning tillsända dig några rader extra från hembygden. Här hemma ha vi hela vintern lefvat ett polar lif å "Fjelkedjan", såsom jag förmodar Nordenskjöld lefde det vid sin verldsbekanta infrysning. Vår vinter har varit den Kargaste jag minnes i det hänseendet, att han varit så ihållande bitter – och många äro det som fått rätt svåra minnen deraf, jag menar i helsoväg. Bland dessa är jag en, som hela tiden dragits med en envis bröstkatarr, som ännu sitter i, oaktat jag gjort flera försök att qvåsa honom. Af tidningarne har jag sett, att Ni uti Sthlm äfven fått en släng af Kald Vinter; men med kännedom om de många medel, som der stå till buds att motverka dess inflytelse, saknar jag skäl att beklaga Er. - Ur samma källa har jag funnit, huru raskt riksdagsarbetet i år gått undan, serdeles uti Statsutskottet, och att man fördenskull har att hoppas en snarare återkomst än vanligt af sina ärade representanter; då nu statsregleringen är undanstökad, antager jag att riksdagens upplösning lär kunna ske i början af April – eller huru? Det var ju högst underligt, att statsregleringen icke upptog reglering af Räntmästarnes löner; förmodligen uteglömde vännen Posse denna för oss aspiranter ej oviktiga angelägenhet, men han glömde dock ej det smygande dyrtidstillägget – jag menar tilläggsbevillningen! Denna var förmodligen en af de viktigare punkterna uti Posses testamente till – tors jag säga det – Landtmannapartiet. Hwaså?

När Du kommer hem för att expropriera, så måhända Du får tid besöka mig, och då bli vi bättre i tillfälle att skämta om ett och annat från när och fjärran. Var derföre välkommen till Wännen

(?)

Helsa vännerna från Jemtland(2a Kammaren) äfvensom "Lissen"!

Brev från Ernst Arbman, Sunne (om motionen för utskänkingsförbud vid regementen)

Sunne den 21 Febr. 1882.

Till Riksdagsfullmäktigen H. Hans Andersson, Stockholm

För den som skrifver detta, och - jag är derom lifligt förvissad – för en stor mängd aktningvärda personer i eder hemort erfares det såsom ett behof att hembära eder vårt högaktningfulla och hjertliga tack för eder motion angående förbud mot utskänkning af spritdrycker wid vapenöfningsläger.

I våra dagar höjes, låt vara mer eller mindre befogadt, mången klagan, att vår lagstifning fäster för litet afseende vid menige mans behof och välfärd. Ni eger tillfredsställelsen att genom denna eder motion hafva framburit en de redligas ibland vårt folk önskan och fordran, af sådan beskaffenhet, att den, som icke inser dess rättmätighet och derföre går dem tillmötes, visar sig föga motsvara det högviktiga och ansvarsfulla förtroende, som representantens kall innebär. – Stort, större än mången tycks ana eller vilja medgifva, är antalet af dem inom vårt fosterland, som känna glädje öfver en dylik motion och öfver hvarje försök att på

lagstiftningens väg motverka den olyckbringande dryckenskapen. Det är min fulla öfvertygelse, att om hvarje enskild af hela vårt folk finge afgifva sin röst i fråga om rusdryckerna, så skulle deras regemente ibland oss blifva utrateradt.

Äfven får jag anhålla, det Ni behagade till edra högaktade kolleger från vårt kära Jemtland, Gunnar Eriksson och P.O. Eriksson, hvilka förenat sig med Eder i den nämnda motionen, framföra min och många med mig liktänkandes varma tacksägelse smat vår tillfredsställelse deröfver, att de behjerta en för folk och land så afgörande vigtig sak som nykterhetsaken.

Mätte Herren vara med Eder, käre landsmän, och främja allt godt verk!

Med högaktning

Ernst Arbman

kyrkoherde, kontr. prost

Brev från Chr Lithström, Uppland, Undersåker (om onödigt järnvägsbygge)

Uppland den 7 Mars 1882

H. Herr Riksdagsmannen Hans Andersson!

Broder!

För den mig visade uppmärksamhet att af Riksdagens Andra Kammare hafva blifvit utsedd till Revisors Suppleant för Revision af Riksbankens afdelningskontors i Östersund räkenskaper, får jag till Dig och öfrige Andra Kammarens representanter från Jemtland, hvilka antagligen dirigerat valen i denna fråga, härmed aflägga min förbindligaste tack.

Wänder mig nu till en annan sak som jag af Tidningarne erfarit, nemligen den om Kongl. Majts proposition till Riksdagen, angående anslag (af beparade medel) för en bibana från Hjerpen till Bonäs (circa 1 mil). I denna fråga tager jag mig friheten härmedelst lemna några upplysningar härifrån, som kanske för Dig icke torde blifva så ovälkomna, synnerligast som Du mindre kan känna till förhållandena här uppe hos oss med afseende på nödvändigheten eller icke nödvändigheten af en sådan bibana och för händelse Du skulle vid frågans behandling i Kammaren finna förenligt med det allmännas intresse, att i densamma afgifva några yttranden, vill jag i sådant fall göra Dig uppmärksam på åtskilliga omständigheter hvarmed denna fråga kan stå i sammanhang här uppe i Jemtland, men torde först få nämna att jag finner det mindre lempligt för Gunnar Eriksson såsom representant från den ort den frågan närmast vidröres att i denna uppträda som någon motståndare, hvarföre jag icke heller till honom skrifver något härom, ty känner han likaså bra som jag förhållandena här uppe och hvad förnemligast angår Kopparverket, det jag vill ställa i samband med sjelfva bibanefrågan.

Det är med allmänt ogillande, undantagandes Kopparverkets härvarande förvaltning och mindre del af Kalls öfriga befolkning, som underrättelsen om denna fråga härstädes blifvit mottagen, ty hvar och en rättänkande känner och vet allt för väl att en sådan bibana skulle komma att blifva utan all nytta och gagn för det allmänna och äfven för den ort den närmast vidrörer, men onekligen till last för Statsverket med både att bekosta och underhålla en sådan bana, enär efter allt utseende snart sagt ingen trafikinkomst derifrån kan blifva att påräkna, men synes allt vara gjort och tillkommit för att i någon mån, åtminstone till att börja med, upphjelpa "Jemtlands Koppar- och Sågverks Aktiebolags" gång efter annan sjunkna aktier som berörde järnvägsfråga blifvit bragt å bane och säkerligen af de mäktige Intressenterne i

nämnde bolag, bestående mäst af Götheborgs magnater deribland Andra Kammarens Talman Herr Ol. Wijk, påverkat.

Det kan ingalunda vara för Kalls Kommun af endast ett par tusen innevånare, ty någon annan ort kan deraf inte draga det ringaste intresse eller gagn och nytta, som denna fråga satts i gång från Högsta ort, utan fast mer för det inom Kalls socken till 1½ mil från Bonäset belägna Kopparverket, - hvilket verk tyvärr numera existerar blott till namnet och ej till gagnet såsom ordspråket heter, ty redan för 3 å 4 år sedan med efter flera års föregående aftyning, har all drift med koppar och malmhandteringen totalt upphört och de tvenne gamla grufvorne, Bjelkes och Gustafs grufvor som de benämnts, sinade och igenfyllda med vatten samt alla deri befintliga kostbara byggnader och konstverk i grund förstörda; någon mening om att åter upptaga kopparverksdriften kan numera ingalunda komma ifråga sedan dels befunnits att malmtillgången betydligt minskats och dels sedan Intressenterne genom sin förvaltare, en mindre väl känd personlighet, slagit sig på andra spiculationer, nemligen att af sina förut till kolbehof för kopparverksdriften nog strängt anlitate skogar, drifva timmerafverkning för afsalu åt Trävarubolag i Sundsvall; det skulle icke heller vara oanmärkt, att alla eller större delen af de många Jordegendomar Kopparverket innehar i Kall

hafva af Kronan blifvit i forna tider anslagna till understöd åt verkets drift och upprätthållande hvadan Staten nog förut offrat mycket på detta numera ruinerade Kopparverk, som ursprungligen helst eller benämnts Gustafs & Carlbergs Kopparverk, men för ett tiotal år sedan antog benämningen "Jemtlands Koppar och Sågverks Aktiebolag".

Att vid sidan af den emellan Hjerpen och Bonäs i fördelaktigaste lutningsförhållanden redan år 1863 anlagda "Kommunikationsvägen" eller i linie med "Jemtlands kommunikationsled", nu ytterligare bygga en Jerväg på Statens bekostnad, vore ju att på det oförsynligaste sätt misshushålla med statens medel, serdeles som all trafik efter denna linia numera upphört sedan trafiken å "Jemtland Meråkerbanan" tog sin början. Det skulle deremot vara den största orättvisa om denna bandel, framför den emellan Krokombandeln och Lith en gång föreslagna, skulle komma att lyckas vinna framgång för anslags ernående, ty hvilken himmelsvid skilnad ligger inte emellan dessa tvenne frågor om man tager i betraktande de folkrika bygder och de rika skogtillgångar som finnes belägna norrom Krokombandeln.

Will Du ihvad angår uppgiften om de gamla grufvornas tillstånd, (några yngre eller andra grufvor finnes icke) skaffa Dig en mera säker eller auktoriserad uppgift så kunde Du korrespondera med Bergmästaren Trysén i Luleå, hvilken hvarje sommar besöker Huså. Måste sluta brafvet emedan papperet lemnar ej mera rum, men framför allt helsa vår gemensamma vän, Din Riksdagskamrat Gunnar Eriksson och äfven om Du så vill Herr Farup.

Högaktningsfullt, Din tillgifne vän
Chr. Lithström.

Brev från Ol Larsson, Häste (rekommendationsbrev)

Rödön den 25 Apr 1882.

Kusin Hans!

Tack för att du var snäll o.s.v. I går studerade jag Banko utskottets Memorial, inkommet till Riksdagens kansli enl. anteckn den 19de i denna månad, och hvaruti våra lönerförmåner äro nagelfarne och det på ett mästerligt sätt. Hvad som jag förundrat mig öfver är att Wexiö kontoret i första hugget fick Luleåkontorets stat, men af motiveringen visas att folkmängden och icke göromålen utgöra måttstocken.

Öfverbringaren af dessa rader har bedt om min rekommendation. Mannen torde äfven wara personligen bekant och är gammal nog att framföra sina önsknigar, som i första hand gäller tillträde till 2 Kammarns åhörarläktare ifall något plenum under hans korta vistelse i hufvudstaden kommer att hållas, och om så ej blir fallet pro secundo att få genomgå någon del af Riksdagshuset. War god och förhjelp ham dertill och din belöning blir stor, men - dock sen.

Det börjar våras. Mildt väder, snöslask, solsken blåst m. m. Sångfåglar låta höra sig. Bromeé hemkom fredagsafton belåten med sitt Stockholmsbesök och medförde friska warma helsningar.

Helsa länskamraterna mfl wänner som ihågkomma din tillgifne

Ol. Larsson

Brev från A. Rosenberg, Ström (om efterträdare till landshövdingen)

Ström den 2 Januari 1883.

Heders broder Hans Andersson!

Tack för alla trefliga sammanvaror och lycka till god fortsättning under vårt nya tidskifte. I sorgen af vår så plötsligt hädangågnæ höfding frågar man hvar skall vi få hans efterträdare? Du reser till Hufvudstaden antagligen till saltan dag, och er icke hemma vid det urtima mötet för val af efterträdare i den hädangågnæ ställe. Jag förmodar dock att du tänkt på någon som bör efterträda honom, och hvem det er önskar jag veta, Kan vi få en inom länet, en bonde eller borgare, en Lithander. En Fjellman. Den sednare vill jag veta åtager sig uppdraget om det faller på honom. Wi bör hafva en af ynnest och nåd oberoende och sjelfständig man.

War heders som vanligt och med omgående meddela mig några ord af din tanke.

Beder om min hälsning till din hustru och edra barn, hvarjemte jag lyckönskar till trefnad och välgång vid stundande stora mötet.

Vänner

A. Rosenberg

Brev till Robert Fresk, Östersund (om livräntebok och val av förstakammarsledamot fr Östersund)

Stockholm d. 7 Jan. 1883

H. Herr Rådman Fresk!

Härmed öfversändes 320 kronor, som enligt medföljande förteckning utgör den summa jag uppburit i Lif – Ränte och Kapitalförsäkringsanstalten å de motböcker jag mottagit, då öfverskjutande 30 öre används till Postporto. - Sista årets ränta utfås först efter den 1 Mars, och skall jag då den tiden kommer, sagde ränta uttaga och till H. H. öfversända. –

Då jag under mitt vistande i Östersund, hörde en och annan uttala sin missbelåtenhet med sista riksdagsmansvalet, torde det ursäktas att jag med ett par ord vidrörer detsamma. Meningen dermed är ingalunda att försöka påstå att den walde var den dugligaste som fanns att tillgå mellan Ystad och Haparanda, utan för att söka visa att det fanns skäl för att icke välja någon af de två kandidater som uppställdes af Östersunds politiker. - Jag har härmed

icke sagt, att Ryding och Fjellman är Bissart underlägsen å förståndets vägnar, men aldeles solklart synes den mig vara, att om Landstinget invalt den förre, så hade tinget i och med detsamma uttalat sitt godkännande af de förslag Kongl. Majt. framlagt rörande de stora frågorna, och för hvilka många darrar. Nu kan det billigt frågas: Hur rimmar det sig att darra för Kongl. Majts. Propositioner och på samma gång invälja en af Stadsrådets ledamöter till ledamot i första kammaren? – Att ett sådant tillvägagående hade varit ett politiskt självmord, faller af sig sjelft.

Hvad den andra Kandidaten åter vidkommer, så torde det icke kunna förnekas att det hade varit temmeligen vanskligt och äfven oförsigtigt att invälja en Privatbanksintressent just då man arbetar på att borttaga dessa bankers sedelutgifningsrätt, en fråga som vist icke hör till de små, och i hvilken fråga han omöjligt kunnat frigöra sig från den egna nyttan och nöjet att få förtjena på Riksbankens bekostnad, hvilket med andra ord vill säga: på allmänhetens. – Äfven i många andra frågor torde Fjellmans lämplighet kunna sättas ifråga. –

Det vill synas som Kongl. Majt. sjelfsörjt för, att de s.k. stora frågorna äfven denna gång skola ramla, och för egen del skall jag lätt trösta mig deröfver. –

Med Wänskap o Högaktning
Hans Andersson
i Bringåsen

Brev till hustrun(vägbrytning, Frans skridskoåkning, tegelslagning)

Stockholm d. 19 Feb. 1883.

Min kära Gumma!

Ehuru ej så intressant, bör jag dock nämna att paketet oskadt hitkommit.

Du får säga till Ante att han till Eric Persson eller Carl Ersson aflemnar mina quittenser rörande utbetalningar för vägbrytningen. Han bör dock upplysa att på första utbetalningen icke finns något quitto, af skäl att den der höken från vestra Jemtland(jag kommer ej ihog hans namn) rymde innan jag fick något quitto. Werifikationerna bör efter revideringen återtagas. –

En bunt tidningar afsänder jag i dag, och hvaraf två äro rätt intressanta och böra förvaras. Den ena är "Östgöta Correspondenten" och den andra är "Tidning för spridning af Tenografi". –

Inga nyheter just, men jag får som sådan berätta att jag i gårafton gick till Ligner och fann alla der i djup förtviflan, af orsak, att Frans i går mörge gick ut för att åka skrigskor eller skridtskor och han ej återkommit kl ½9 ef. m. Han var i sällskap med ett par andra pojkar. Man hade sprungit hit och dit för att få någon ledtråd om hvar de tagit vägen, men förgäfves. Ändtligen kom han helbrägda hem kl. 9, och då fingo wi upplysning om att de varit ut ända till Waxholm. Att stor glädje inträdde efter sorgen, faller af sig sjelft. –

Wädret har i går och i dag varit utmärkt vackert. Klar himmel och i det närmaste lugnt. Något som vi här ej sett till på flera veckor. Termometern har visat ett par gr. öfver och 1 a 2 gr. under noll i flera dagar. –

Fresk och Blomgren hafva hitkommit. –

Mera nästa gång från

Gubben.

Det är icke omöjligt att jag kommer hem till Påsk, ty det tros att vi bli utan arbete några veckor på vårsidan medan försvars Utskottet arbetar. –

I fall vi skola tänka på att slå tegel nästa sommar, så bör Ni skriva till Hemmingssons svärfader och fråga om han vill åtaga sig slå och bränna circa 3000 tegel. Kanske det är icke

skäl slå mera första gången för händelse det icke skall bli god vara. Kan Ni få tag i någon annan van och pålitlig tegelslagare, så gör det detsamma.

D. S.

Brev till Robert Fresk, Östersund (livräntebok, försvunnen riksdagsman)

Hans Andersson, Stockholm d. 6/3 1883.

H. Herr Rådman!

Härhos medföljer sista årets räntor å de kapital jag I Lifränteanstalten uppburit för aflidne insättarne K. Nilsson och E. Jönsson. Och uppgick denna för den ene till 4:27 öre och för den andra trill 12:61 öre, eller tillsammans 16 Kr 84 öre. Men som jag icke har andra än tolf öres frimärken att sända, så skinnar jag arftagarne på tio öre då jag nu sänder 16 kr 44 öre, samt dertill lägger rekommendationsutgiften 30 öre.

En obehaglig nyhet härifrån är den, att en Riksdagsman, Jan Andersson i Hälla fr. Westmanlands län, spårlöst försvann den 24 Febr. Han lär de sista dagarne varit besynnerlig och gått utom stan ensam flera dagar. Om han af Wåda, genom våld eller självmord om-kommit är svårt att säga, men det vissa torde vara att han ej vidare finnes bland de lefvandes antal. Mannen ifråga har varit tystlåten och mycket ordentlig. –

*Högaktningsfullt
Hans Andersson
i Bringåsen*

Brev till hustrun (nerresa, tygaffärer, böcker till Hans, kalvdricka)

St. d. 2 April 1883.

Kära Hustru!

Resan hit gick lyckligt och såväl jag som öfriga resande har ingenting att klaga öfver.

Jag har i dag köpt tyg till öfverräckar åt pojkarne och till kappor åt dig och flickorna. Jag fann dock för godt att icke köpa af samma sort som profvet jag hade med mig, ty det jag köpt är både vackrare och billigare och efter Ligners påstående äfven starkare. Hur härmed förhåller sig vet jag ej, men säkert är att det jag köpt håller sig renare från smålk. Fodertyg följer äfven med. – Då tyget afgår härifrån i mårgeon kan Ni afhämta detsamma hos Olof Larson Häste på Fredag eller Lördag, Frakten skall betalas till Olle, emedan han troligen utlöser paketet innan Ni kommer till stan. – Tyget kostar tillsammans 99 kronor.

Låt nu se att Ni ser till så att inte de der råckarna bli lika dumma omkring halsen som de andra råckarna. Låt dem icke bli för vida vid halsen, och framför allt böra de ej vara för korta bak i halsen så att de hänga som på en gammal käring. Sammet till kragarna har jag ej köpt, emedan det nu brukas mindre och kan påsys när det blir behöfligt. –

Ingen annan nyhet än att det för en timme sedan var en mindre eldsvåda i ett hus vid vesterlånggatan. Om någon större olycka skedt, vet jag ej, ehuru jag åsåg släckningen mot slutet. –

Här är klara dagar och kalla nätter. I dag har det dock varit rätt slaskigt på gator och torg, men torde inom väckans slut vara endast gatstenar att trampa på. –

Böckerna åt Hans har jag ej ännu köpt, men det skall ske i mårgon på det de må framkomma samtidigt med tyget. – Litet kalfdricka skickade jag med Per Andersson, som reste härifrån i mårgse. –

Mera härnäst.

Hans

P. S. Lasse ville jag skall insätta pengar på lifränta för hans yngre barn och lemna denna summa till dig i stället för att skicka den hit. Om du derföre får mera pengar än du behöfver så sätt in dem i Folkbanken på sparkassebok, så kan också jernvägsmedlen insättas i samma bok. Jag har bedt Olof Larson göra detta och då får du hos honom afhemta boken. –

D. S.

Jag bör omtala att första kammaren afslog min motion i förrgår. Stryk ska de ha!

Brev till hustrun (konstgödselaffärer, jernvägsmedel, fröpotatishandel)

Stockholm d. 16 Apr. 1883.

Min kära Gumma!

Jag ser af brevet att Ni slagit Er på superfosfathandel med ty åtföljande vinst eller förlust. Det må nu gå huru som helst, så kan jag just ej klandra försöket. Laga bara så att vederbörande betala innan de få skjörda frukterna, ty det kunde hända att skjörden blifver ringa om stor torka inträffade och då finge sannolikt Lasse och Ante skulden för den ringa verkan gödseln medförde. – Efter Antes uppgift skulle det belöpa på oss circa 10 säckar, hvilket nog kan vara tillräckligt, men kanske wi icke ha råd att köpa något nästa år, så kunde det vara godt ha några säckar på lager till dess. Det vore derföre klokast måhända att ej sälja mera. –

Jag har i dag fått mina jernvägsmedel 412 kr och sänder dem endera dagen till Olof Larsson i Östersund för att insättas i Folkbanken. Jag sänder endast 400 jemt. Skulle Ni mot förmodan lida brist på mynt, så kunde Ni af dessa taga någon mindre del innan pengarna insattes, och i så fall passa på nästa Lördagsmårn. –

Här är nu stor efterfrågan efter fröpotatis från Jemtland. Om Du får eller har reda på om någon i Kyrkås har potatis till öfverlopps, så underrätta mig derom, ty de äro många som önskar få den varan. –

I dag är här snöslask. Snön är i det närmaste borta i bergen och blir det vackert wäder härefter, så torde det ej dröja länge innan man börja peta i jorden häromkring.

Ante har ej omtalat hvar och till hvilket pris superfosfaten inköpts. Sundin och Nordin från Refsund fick 17 % rabatt härstädes pr kontant.

Antagligen vore det mera att skriva om, men jag kommer ej ihog mera för närvarande.

Din Gubbe

Hans.

Brev till hustrun (mer fröpotatishandel, frälsningsarmen, husbygge)

Stockhm d. 23/4 1883.

Min lilla kära Gumma!

För några dagar sedan skref jag till bror Lasse och bad honom skicka 2 tunnor fröpotatis till Kilafors för vidare befordran till Magnus Jonsson i Wansäter, men som jag icke erhållit något svar, börjar jag tro att han ej bekommit brevet, hvadan du får genom pojkarne taga reda på om potäterna skickas eller ej. Skulle Lasse ej bry sig om affären, så får Ante eller Jonas köpa 2 tunnor och afskicka till ofvannämnde riksdagsman. Potäterna böra vara felfria, d. v. s. ej vara behäftad med potatissjuka. Jag bör sedan få underrättelse om saken. –

I går och i dag har här stormat från en nordostlig wind som varit bitande kall, och nu på eftermiddagen snöar det rätt tappert och termometern visar + 1 gr. Efter hvad väderlekstelegrammen visar, är det blidare väder norrut och i dag t. ex. är eller hvar det kl. 8 öfver 4 gr. blidt i Haparanda. Werlden är följaktligen upp och nedvänd i mer än ett afseende.

Den s. k. "frälsningsarmén" annonserar sina sammankomster på så sätt, att tvenne med rödbrämmig mössa utstyrda pojkar gå omkring på gatorna med en stor plåt på ryggen, der sammanträdet och klockslaget för detsamma finnes utsatt med stora bokstäfver. Också ett sätt att annonsera!

Då det torde få anses aldeles afgjort att jag icke får komma hem förr än i Juni, lär jag ej få öfvervara knytningen af nya stugan, och då får Ni öfvertala Lasse hjälpa till dermed. Det är bäst att köpa en bunt stadiga tömmar att tvinna ihop till timmerrep. – Då gamla stugan rifves, bör öfre delen, d. v. s. jems med dörrarnes öfre del, ordentligt märkas, ty till något måste den väl användas.

Bäst är att knyta så fort kälen gått ur jorden, på det ni kan börja timringen så tidigt Ni får tid dertill.

Du skall icke glömma pröfva frökornet och hafran. Äfven om man anser frösäden vara säker, bör försök ändock göras. Der Ni sätter potatis bör Guano eller annan gödsel strös i fårorna, ty du vet hur litet potatis vi vanligtvis få efter utsädet. –

Ritning på nya byggningen skall jag skicka med nästa post. Den blir dock antagligen lik den jag har i chiffoniern derhemma. –

Ingenting nytt!

Helsingar från

Hans Andersson

Silkesbanden har jag glömt till både längd, brädd och färg. –

Brev till sonen Ante (föreskrifter till husbygget, Hans´ militärtjänst)

Stockholm 29/4 1883.

Min käre Ante!

Jag öfversänder nu den ritning jag lofvade i sista brevet. Om du jemför den med den jag har hemma, så tror jag att du skall finna skilnaden obetydlig. Jag har på den nya flyttat väggen mellan köket och kammaren och tagit bort det lilla mellanrummet som finns på den andra, emedan det i alla fall är för litet och därför af ringa nytta. Denna förändring gör dock att grundmuren under denna mellanvägg torde böra flyttas någon aln längre åt norr. Jag minnes ej hur många alnar bredt köket blef tillagat, men det får du se efter. – Mellanväggarna huggas in i långväggarna på sätt jag omnämnde, eller så här



En "Mossmus" hugges in i stockens ända och fullpackas med mossa. Derest stocken icke blir trång i skåran så bör en kil slås in i tvärstocken på samma sätt som det brukas i "röstmoran". Klubbslag böra gifvas bägge stockarna sedan kilen inslagits, ty långstocken torde under kilens insläende skrida opp.

Den väggen å ritningen som är öfverkorsat, skulle anses som den ej fanns till på ritningen. Jag har skrivit till Lasse och bedt honom hjälpa Er med knytningen, och detta arbete bör Ni företaga så fort det går. –

Jag drömde mot i går att wi fått en fölunge som var brun till färgen och med en liten bläs i pannan. Är det sant?

Wäderleken är torr och klar med kyliga nätter. Wårsädet pågår.

Erika Eriksson har nyss varit här och frågat efter mig, men jag var då ute och spisa frukost. Jag har ännu ej träffat henne i Stockholm. –

De stora frågorna förekommer ej förr än omkring Pingst. Tycks bli pannkaka af dem äfven nu. –

För händelse Hans skall på Lägrete så lemna honom 10 kronor, ty det har äfven Jonas och du fått då ni exarcerat beväring. – Jag vill minnas att det var omkring den 28 maj mötet börjar. Då han ej rätteligen hör till första klassen, bör han anmäla sig för länsmannen.

Helsa mor och syskon från

Hans Andersson.

Brev till hustrun(mer husbygge, om järnvägsmedlen)

Stockhm d. 7 Maj 1883.

Min kära Gumma!

Ett par ord till tack, för brefvet af den 29 April. Jag ser att Ni tänkte så hafra dagen efter, men antagligen fick Ni så winter likasom wi. Den började näml. snöga den 1 maj på qvällen och fortsatte dagen derpå. Sedan dess har dock bättre wäder inträtt, ehuru nätterna varit kalla. I dag är det 12 gr. mulit och lugt. –

Jag glömde i mitt förra bref nämna, att nya stugan skall mossas icke blott i knutarna utan öfverallt mellan stockarna och att från knuten på midväggen till förstugudörren bör vara minnst 8 tum. Om nämnda dörr derigenom blir 2 a 3 tum på sned, så gör det ingenting ty så litet syns ej för blotta ögat. –

Då jag hvarken från Dig eller Olof Larsson fått kunskap om huruvida de fyrahundra kronor jag sände honom, framkommit så kan du i nästa bref omnämna hur härmed förhåller sig. Måhända kommer Olle hit till Pings och jag då kan få saken klar.

Onsdagen efter Pings börjar debatten rörande de stora frågorna. Diskuteringen torde räcka till weckans slut och resultatet blir det vanliga. –

Inga nyheter. Lycka till en treflig Pingshelg.

Hans Andersson

Kan ej förr än nästa gång på ett ungefär säga när jag kommer härifrån. Blir antagligen i början af Juni. –

D. S.

**Utdrag ur överklagande av riksdagval för Jämtlands norra domsaga
(rösterna från Aspås och Hotagen hann inte fram i tid till
rösträkningen)**

Östersund den 24 sept. 1884

Avskrift

Till Konungen

Emot Konungens Befallningshafvandes i Jemtlands län utslag uppå de besvär, undertecknade m. fl. hos Konungens Befallningshafvande anfört öfver det medelst omedelbar omröstning den 18 sistl. Augusti hållna och af domhafvanden genom rösternas sammanräknande den 26 i samma månad afslutade val af ledamot i Riksdagens Andra kammare för Jemtlands Norra Domsaga, våga vi härmed underdånigst anföra besvär.nu skulle , om förfarandet lemnades oanmärkt, de i omröstningen deltagande valmännen i Aspås och Hotagens socknar hafva utan egen förskyllan förlorat sin rösträtt derför, att valprotokollen inkommit till domhafvanden icke till åttonde men till tionde dagen efter omröstningen.

Vi tro oss fortfarande hafva rätt i vårt påstående, att domhafvanden förfarit oriktigt då han bestämt valföretningstiden så kort som från den 18 Augusti till den 26 i samma månad; vi veta , att för ett sådant förfarande icke finnes stöd i grundlagen eller i "deras mening, som lagen gjorde"; och vi fullfölja underdånigst vår klagan.

.....yrkande vi härmed underdånigst, att Eders Kongl, Majst måtte i nåder tackas, med undanrödjande af Konungens Befallningshafvandes utslag och ogillande af domhafvandens bestämmande om tiden för rösternas sammanräknande, antingen tillgodoräkna f.d. Riksdagsmannen Hans Andersson i Bringåsen de i Aspås och Hotagen på honom afgivna valrösterna samt förklara honom vald eller ock, om sådant pröfvas riktigare, upphäfva hela valföretningen och förordna om anställande af nytt val.

Det öfverklagade utslaget, daterat den 18 dennes, följer härhos.

I underdånighet

Nils Larson i Tullus

Ol. Larsson i Häste

**Brev från dåvarande landhövdingen och riksdagsmannen i
Jämtland, John Ericson (skola i Fäviken, utslag i försvarsfrågan)**

Stockholm 4 april 1885.

Herr Riksdagsman!

Tack för brevet af 31 sistl. Mars. –

Fäviken är det enda ställe som är antagligt till skola, ty det är det enda af de ifråga satta som har garanti för tillräckligt mjölk året om, -

Det fögnar sig att vi alla härom äro öfverrens och jag har idag tillskrifvit Rundgren att på våra vägnar träffa de nödiga öfverenskommelserna med Engberg samt uppgöra förslag till kontrakt.

Att mången blir missbelåten med skolans förläggande till Fäviken är nog troligt, men det finnes ingen plats i verlden som kan vara alla till lags och att folk klandra hvad man än gör är lika naturligt som klandret är likgiltigt, då man vet sig hafva handlat efter bästa förstånd.

–
Huru Riksdagen kommer att aflöpa är ännu icke rätt klart, äfven för dem som tro sig veta allt – och sådana äro inte sällsynta som Hans Andersson vet. - Det som gör beräkningarna i

är vanskligare än vanligt i Andra Kammaren är ovissheten om de s.k. frireligiösas både antal och ställning till försvarsfrågan när det gäller afgörande.

Waldenström har visat sig hafva icke obetydligt inflytande när han vill använda det. - Å andra sidan säges för säkert att Landtmannapartiet knutit ihop sig igen och beslutat att afslå allt på 4de H. T. och derofvanpå besluta en skrifvelse med begäran om 1883 års förslag igen. - Emedlertid, hvad som ännu beslutats, så är partiet icke nog starkt enl. min tro att hindra Mötesanslaget och tvängen att gå i gemensamma voteringar, men i öfrigt segra de troligen i afslagen. -

Högaktningsfullt
John Ericson

Brev från John Ericsson (järnvägskommitté från Lit)

Östersund 18 Juni 1885

Herr Riksdagsman!

Hvar god säg mig hvilka som utgöra järnvägskomité från Lits pastorat. -
Jag tänker kalla komitén till Hammerdal någon dag i Juli för viktiga överläggningar.
Kanske borde nya utses, för att färskas upp intresset?

Högaktningsfullt
John Ericson

Brev till sonen Ante, just nu i Stockholm (köp av krusbärsbuskar, malmfyndighet)

d. 15 Aug. 85.

Ka Ante!

Jag har kommit att tänka på att om det finns några små plantor af Krusbärsbuskar af den större sorten, d. v. s. sådana som har gulbruna stora bär, och de ej äro allt för dyra, så kan du hos trädgårdsföreningen i Djurgården skaffa några och taga med hem. Någon lönn- och pyramidpoppelplanta kunde äfven försökas. -

I går var det rätt kall luft, och i mårse kl. 3 visade termometern 3 gr. varmt, hvadan det är antagligt att det varit kallt i skogen och måhända äfven på många andra ställen, emedan det var fullkomligt lugnt och nästan klart. I dag är det vackert väder och sydlig vind.

Det gick skralt med malmfyndigheten vid Långtjern. Kompassen ville icke utpeka någon guldåder. - Märtha i Torsta och hennes syster Signe, kom hit i gårafton. Maria kommer att stanna hos Per Jonsson i Lungre några dagar. För öfrigt intet nytt.

Hans Andersson.

Brev från Johan Olofsson, Fanbyn (gästgivare?/, utlånad häst)

Fanbyn d. 31 Augusti 1885

Bästa Hans Andersson!

Skulle det vara möjligt att fått mit sto till Östersund på Onsdag i denna Wicka, så vore jag riktigt tacksam, ty jag behöfver nu Hafva henne, om jag kunde få henne på mit gamla kvarter P. Ledin, Östersund. Ty jag kommer då till staden,
Hjertlig hälsning till Eder Alla

Högaktningsfullt
Johan Olofsson

Brev från Tunadals AktieBolags kontor (om syn på avverkningsplats)

Östersund den 29 Oktober 1885.

Riksdagsmannen
H Herr H Andersson, Bringåsen

Med anledning af vårt samtal igår, har jag i dag rådgjort med Bolagets Juridiska Ombud, Härads; Ocklind om saken, och har han den uppfattning att Eder resa till Norderåsen icke bör ske nu. Ocklind anser att, ehuru uppskof är begärt vid tinget, så meddelas likväl först sista rättegångsdagen besked om det begärda uppskofvet beviljas eller icke, och om uppskofvet beviljas så är klart att saken uppskjuts till Höstetinget, för att under sommaren då marken är bar, kunna verkställa synen, ty det är ej tänkbart att synen med tillräcklig noggrannhet kan hållas då snö ligger på marken, eftersom måttet på stocken skall tagas precis 2 fot från marken. På dessa grunder anser Härads; Ocklind ej lämpligt att nu företaga resan, eftersom synen ej ändå kan hållas nu, och att ännu en gång resa dit och erbjuda dem godvillig uppgörelse skulle synas allt för angeläget sett från Bolagets sida, och endast hafva till följd att ännu ytterligare höja jordegarnes pretentioner. –

Om därför ej H A vidtagit sådana anordningar för resan att den ej utan obehag kan inställas, så vore jag tacksam om den tills vidare kunde uppskjutas, i afvaktan på gynnsammare förhållanden för synens hållande.

Då Härads; Ocklind tror att Rätten beviljar uppskjutandet till Höstetinget för att synen må kunna hållas på bar mark, så är det ju ej någon idé uti att nu när marken är snötäckt bråka dermed.

Jag skall underrätta Olof Larsson i Häste härom, ifall han möjligen lofvat medfölja på den tilltänkta resan. Äfven Norlin borde underrättas härom, så att han ej uppskjuter sin resa, och vore jag därför synnerligen tacksam om H A ville vara god på Bolagets bekostnad, sända Norlin några rader härom, antingen hem till honom eller ock till det ställe Herrarne bestämt till mötesplats.

Med anhållan om benägen ursäkt för att ändring i vårt aftal härigenom kommer att ske,
tecknar

Högaktningsfullt
Otto Myrin

War god sänd inneliggande bref till Norlin med det bud jag hoppas Ni sänder honom -

Brev från Frans Ligner, Stockholm, (familjen nämnd i flera tidigare brev, Fadern, skräddare, och system Alma som folkskolelärarinna finns folkbokförda i Bringåsen år 1890)

Stockholm den 13 dec. 1885

Norrköpings fabriksmagasin
I mynttorget 1
STOCKHOLM

Bästa Farbror!

Farbrors bref emottaget & noga tänkt öfver dess innehåll. Jag finner att Farbror tror att en klädehandel ej skulle bära sig i Östersund, det tror äfven jag men bör den person som öppnar en dylik affär, vara förtrogen med förhållanden på platsen känna till folket & bör äfven veta hvad för slags varor som gå der. Skulle jag deremot få en plats i Östersund der jag kunde få praktisera både i klädes & manufakturvaror & genom duglighet & ett ordentligt uppförande både såväl emot prinsipal som kunder, så är jag öfvertygad att snart nog kunna öppna en liten egen affär, då kan man äfven lättare stå emot en svårare konkurrans. Jag tror att jag handlar förståndigt om jag gör så n. b. ifall Farbror kan skaffa mig någon plats. Här i Stockholm går det mycket klen med Julaffärerna med anledning af Handtverksbankens fallisement, jag har flera bekanta som ha sina små besparingar der insatta. Alma beder om sin hjertliga helsning till Farbror & familjen, hon tänker just nu på, hur det har gått i Kyrkås i dag. Jag hoppas att Farbror är så god & underrättar mig i fall det skulle yppa sig något vis á vis platsen.

En glad & angenäm Julhelg tillönskas Farbror af oss alla genom Farbrors tillgifne
Frans

Brev Fr. Riksdagsm. Jöns Rundbäck. Bohus län /H.A:s kommentar/ (om påverka belut i tullfrågan)

Asmundstorp & Säfve d. 15/3 1887.

Heders Broder! Bepröfvade Wän!

Tack, mycken tack för all gammal god vänskap, för dina fosterlandska tänkesätt o.s.v. Ett i sanning väl affattat bref från dig till skyddstullvännernas Centralförening har jag läsit och dess innehåll glädde oss alla.

Det är dock mer än besynnerligt, att trots hvad din och åtskilliga petitioner samt andra skrivelser meddela från Jemtland är dock alla riksdagsmännen från detta län med undantag af Wagenius ifriga frihandlare. Kan detta förhållande icke nu ändras? Du vet att tullstriden och skyddet för eget hem eget arbete, eget bröd m.m. nu står på dagordningen och i detta fältslag i denna lösen; Sverige för svenskarne böra alla vara med.

Om den vigtiga skyddstullfrågan och dess stora innebörd voro mycket att säga, men sådant kan icke inrymmas inom den trånga ramen af ett bref – Behöfves gör det icke heller, ty jag vet att bror har reda på frågan och och följer med sin tid.

Att frågan, eller rättare 2a kammarens beslut i tullfrågan, föranledt till Riksdagens upplösning det har Bror sig också bekant, hvarföre jag skyndar äfven till de nu förestående snara omvalen till 2a kammaren. Dertill jag påräknar Brors synnerliga och inflytelserika medverkan. Att i Brors valkrets, ifall Bror ej sjelf icke vill återkomma, Wagenius blifver omvald vilja alla skyddtullsvänner hoppas. Att Gunnar Eriksson, såsom mycket sjuklig och frenetisk frihandlare, uteblifver från riksdagen förmoda vi - och torde du vara god medverka att han efterträdes af en skyddstullvän. Likaså torde P. O. Eriksson i Fanbyn kunna undvaras och ersättas med t. ex sin företrädare eller någon annan, som gillar våra åsigter.

Vad Farup beträffar, så är och förblifver han alltid en norsk Norrman, aldrig någon svensk som hyllar vår lösen Sverige åt Svenskarne. Han bör derföre bort, och ehuru du bor aflägsa från hans valkrets torde du dock kunna göra något för ett dyligt arrangemang. Denna framställning, ehuru den kommer från ensamt mig gillas af flera liktänkande och skall du i sjelfva frågan nog få flera tryckta upplysningar från sjelfva Centralkommitteen. Werksamhet är och af nöden, ty våra motståndare äro snälla som dufvor och listiga som ormar – Till sitt förfogande har de penningar, mycket penningar, ty Judar ”osa katt”. Wi åter stödja oss uteslutande på vår fosterländska och rättvisa sak. Heder åt den!

Helsa och allt godt önskas dig!

I din vänskap beder jag få vara innesluten!

Med sann tillgifvenhet!

Jöns Rundbäck

P.S. Detta oss emellan.

Brev fr. Riksdagsm. J. Bromée, Hackås /HA:s kommentar/ (nyvald, läkartaxa, hälsn från gamla kamrater, tullfrågan)

Stockholm d. 11 Maj 1887.

Ärade Broder Hans Andersson!

För kärkomna brefvet af d. 6 dennes, hvilket jag i går bekom, får jag tacka dig så mycket. Mina göromål äro ej så stora att jag icke med nöje kan uträtta hvad jag kan stå till tjenst med. – Genast jag fick brefvet i går träffade jag vice talmannen för att efterhöra den omskrifna taxan för läkarne och erhöll då det svaret att Komiterades förslag eller betänkande var lemnat till Eklesiastikdepartementet. I dag har jag varit dit och der fått den upplysningen att betänkandet vore utlemnadt till tryckning och kunde ej fås förrän om en månad; då erhöll jag löfte att få ett exemplar. Blott så pass har jag kunnat uträtta uppdraget. Det beror således på om du kan vänta så länge. Kan du de, hvarom du torde meddela mig, så skall jag skaffa ett exemplar af bemälde läkare taxa.

Från flera af dina vänner och bekanta här vid riksdagen kan jag helsa, men att nu i en hast komma ihog dem alla är ej lätt för mig ny spoling. Särskilt kommer jag då ihog vice talman Sven Nilsson, Carl Ifvarsson Lytkens, Stor Mats, Anders Hansson i Solberga och N. Boström mfl. som jag redan känner.

Göromålen hittills hafva varit de vanliga, som du väl vet förut och sett af tidningarne, med former, sammanträden och val för betjening m.m.

Först i går var det som valen till de ständiga utskotten försiggick och huru desse utfallit känner du bättre än jag då du får se tidningarne. Emedlertid var det icke så litet bråk med listor m.m. för dessa val, synnerligast till två utskott (K. och B.)

Den som är ifrig tullvän lärer nog på förhand veta att starka försök gjorts för att få dessa utskott så besatta att, om möjligt, Riksrätt kunde sättas mot Regeringen. Dessa anläggningar äro hufvudsakligast i 1a Kammaren, hvarest nu är majoritet för dem blant adeln och de store jorddrottarne, men de understödes nog mycket från den andra äfven. Hvad annat det är så är då icke trefligt att ständigt höra detta spel – och ränksmideri, misstroende och partihat; detta tycker jag är den ”morfin som förgiftar gumman Svea”.

Jag hoppas få några rader från dig och så de om jag kan ha något mera att meddela från riksdagen.

Hitintills har här varit ganska svalt, men i dag kännes det något blidare väderlek; jag gissar att det varit kallt i Jemtland, men derom nämna icke tidningarne ett ord, och icke har någon annan meddelat mig något om väder och vind, nej nu är det annat (tull)göra.

*Din Vän
J.S. Bromée*

Brev från Jonas Gisseldahl, Pålgård (om skogslagstiftning)

Ragunda den 27 maj 1887

Herr Landstingsman Hans Andersson. Bringåsen

Andhåller att få nämna några ord angående Skogslagsfrågan. Will då först hjertligt tacka H.A. , genom hvars åtgörande frågan nu kommit före. – Här om dagen förevar den i Kommunalstämman härstädes. Denna stämma var utsatt till en hvardag och mycket fåtaligt besökt. Starka protester från affärsmännens sida, hvarvid Landstinagsman Bergvall serskildt utmärkte sig. Wid omröstningen segrade ock affärsintresset. – Som ett bevis på hvilken anda som gjorde sig gällande vid frågans behandling, må nämnas, att äfven arrendatorn af Kronohemmanet Skogen (Bergvall) tilläts att delta i omröstningen! (detta har jag anført i min reservation). –

Den allmänna meningen inom kommunen är dock , tror jag, för skogslagen, helst om kontrollen dervid kunde få uppdragas åt kommunens egna förtroendemän. En hel mängd underskrifter för lagens antagande kunde nog fås, och jag skulle mycket gerna derom bestyra, för den händelse H.A. tror sig med sådana namnlistor kunna i någon mån betjena sig; hvarom jag beder få några ord till svar.

*Högaktningsfullt
Jonas Gisseldahl
Adr. Pålgård.*

Brev från Erik Persson, Görvik (Värvning för riksdagsuppdrag)

Görvik Hammerdal d. 6te Augusti 1887.

Herr Hans Andersson!

Förleden söndagsafton hade vi här i Hammerdal ett litet enskildt tullskyddsmöte för att försöka uppsätta kandidat till blifvande Riksdagsman. Beslutet blef att jag å mötets vägnar genom skrifvelse skulle på det alfvarligaste bedja att få invälja Er till Riksdagsman denna gång. Wi veta mer än väl, att sedan ni undanbedt Eder uppdraget så har Ni visseligen haft alfvar dermed; men då protektionisterna så väl i Hammerdal som i Ström på det högsta önska att få invälja just Er denna gång, så kära låt oss få göra det nu och segra vi, så mottag

då kallelsen. Wi tro att alla protektionister inom hela domsagan då voro eniga. Frihandlarne torde denna gång knapt kunna enas, hvadan en röstsplittning inom frihandelslägret är att förvänta. Få Tullskyddsvännerna löfte att rösta på Er så veta vi redan med säkerhet att vi här få en del frihandlare som komma att afgifva sin röst till vår fördel. Kan protektionisterna denna gång blifva eniga är icke omöjligt att vi nu kunde segra. I hvilket fall som helst så låt oss göra hvad vi kunna.

Några rader till svar härå inväntas med det första och säg oss då att vi få invälja Er denna gång.

Med största Högaktning

Erik Persson

Från Riksdm. Westin. Hamrånge Gestrikland./H.A:s kommentar/(om kommande riksdag)

Hagsta d. 18 Nov. 1887

Käre Broder Hans!

Det berättas här att gubbarne i Jemtland när vintern kommer göra sig god tid, röker och prata samt se med nöje när någon god vän kommer på visit, emedan den om inte annat, åtminstone verkar omvexling. Nu råkar det inte bättre till, än att jag fortfarande räknar mig som vän, - åtminstone till dess jag hunnit förklara att jag fortfarande är fullt utpreglad frihandlare – till familjen i Bringåsen, men då jag icke sjelf kan komma på visit, skickar jag dessa rader i stället. De må åtminstone visa att jag icke glömt mina gamla vänner.

Då ödet nu så fört det, att vi lära få bli tillsammans nästa vinter, är det också skäl att förnya den gamla vänskapen. Jag hoppas om vi lefva och komma till Stockholm, att jag som fordom får ofta se dig hos mig och ofta får göra gångutflykter i ditt sällskap. Jag tänker att det nu blifvit mycket nytt i staden sedan vi voro der, som vi nu böra ta i betraktande. För min del är jag nu åter frisk och morsk att gå, antager visst att du med åren blifvit något mattare, men förmodar att den gamla viljan ändå finns kvar, och då går det nog. Jag har hela tiden varit alldeles bestämd i att icke vidare mottaga detta uppdrag, och ingen hade vid valet löfte att rösta på mig, men ställningen blef sådan genom att vi ingen hade att rösta på, att jag icke vill afsäga mig sedan jag blef vald. Det lär väl gå för någon riksdag, ehuru det känns motbjudande att lemna ett godt och stilla hem.

Under sommaren har jag gjort ett besök hos Eriksson i Wik. Gubben är sig alldeles lik; Jag tycker att han obetydligt åldras. Gumman är något ofärdig, men är nu bättre mot då jag var der förra gången.

Will Du veta något om mitt lif, så är jag fortfarande en enstöring. Blir troligen eller aldrig något annat, ty nu ser jag sjelf att jag kommit på bakkälken vis a vis alla sköna ögon.

Finner mig också med lugn i mitt öde. Får väl alltid tag i någon gammal mara som sköter om mig när jag blir gammal. Humöret har jag ändå kvar, märker du nog.

Många hälsningar till de dina.

Wännen

Erik Westin

Brev från Liss Ol Larsson(förbereder kommande tullfrågestrid)

Stockholm den 12 Dec. 1887

Liss Ol. Larsson

Käre Broder!

Tusende tack för all vänskap och välvilja, och hjertligt välkommen åter du gode och trogne Hans!

Mycket – mycket vore att skriva om, och jag vet min skyldighet då jag har ett långt bref från dig obesvarat, men jag har bråttom och då vi snart får träffas, så får du nu endast några rader, och detta af följande orsak. Under senhösten har här sammanträffat åtskilliga kammarkamrater och ärliga tullvänner, och dervid har, som naturligt är, den politiska situationen kommit på tal. Så vidt beräknas kan har tullvännerna nu majorité i båda kamrarna, men vi har farliga motståndare som skola göra allt för att splitra oss och rycka segern ur våra händer. Vi hade derföre trott att det vore nödigt att åtminstone en fullt pålitlig tullvän från hvarje af de län der sådan finnes, komme tillsammans härstädes i all förtrolighet och hemlighet för att samråda om hvad som klokheten bjuder att göra; och har jag fått i uppdrag att bedja dig komma till ett sådant sammanträde i Bevillningsutkottets lokal Måndagen den 16 Jan. kl. 11 f. m. . Och inser du nog att detta icke bör omtalas för någon. Det gamla Landt.partiet aflifvades fullständigt vid Majriksdagen; och frågan är om vi icke genast i början bör inbjuda de af gamla landt.partiet och öfriga meningsfränder, som på partiets gamla program främst vill sätta ”skydd för de inhemska näringarna” till ett sammanträde der ett fast parti kan slutas omkring den fosterländska fanan, med uteslutande af frihandel. För öfrigt får du ej ett ord politik. Men dessto mera lyckönskningar till en fridfull Jul och ett godt nyår för dig och de dina samt öfriga vänner i Jemtland (O.L.S. i Häste ej förglömmade) Och mottag derjemte en den hjertligaste hälsning från din gamle tillgifne vän

Liss Ol. Larsson